

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี รายปี พ.ศ. 2570

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

คำนำ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จัดทำขึ้นโดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดสุพรรณบุรีให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐ ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนบริบทและศักยภาพของพื้นที่

การจัดทำแผนดังกล่าว มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เกิดความสมดุลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ การส่งเสริมเทคโนโลยี และนวัตกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่อย่างยั่งยืน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการ และภาคส่วนต่าง ๆ ในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน และร่วมกันพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดสุพรรณบุรีให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๒
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๒
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๔
๒.๓ แผนระดับที่ ๓	๑๓
ส่วนที่ ๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๑๔
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๑๔
๓.๒ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๓๗
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๔๓

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิรูปประเทศ แผนระดับกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้แนวคิดในการจัดทำแผนปฏิบัติการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ตลอดจนการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรค ในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา โดยมุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เกิดความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน โดยมีการกำหนดแผนและขอบเขตไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สุขุมชนยั่งยืน

พันธกิจ ๑) ส่งเสริมผู้ประกอบการให้ได้รับมาตรฐาน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒) พัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมโรงงานและเหมืองแร่ ประกอบกิจการอย่างปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยหลักการ BCG Model อย่างยั่งยืน
๓) พัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาสถานประกอบการอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยหลักการ BCG Model
- ๓) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ พัฒนาองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า, การพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี มีพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน โดยมีแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบความต้องการตลาด ต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนา ผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ

ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรมและ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) เป้าหมาย สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี มีกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการลงทุนและการประกอบกิจการ ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น มุ่งเน้นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การวิจัยทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเพิ่มช่องทางการตลาดการสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ การส่งเสริมการผลิตแปรรูปสินค้าให้มีอัตลักษณ์ เน้นการส่งเสริมการยกระดับทักษะของผู้ประกอบการ

เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง มุ่งเน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ ร่วมกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาทักษะการผลิต การบริหารจัดการและพัฒนาช่องทางการตลาด โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลพัฒนาผลิตภัณฑ์และยกระดับศักยภาพวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้สามารถเติบโตสู่สากล การส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรในระดับชุมชน อาทิ โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C) พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้โดดเด่น มีมาตรฐานและตอบสนองความต้องการของตลาดได้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการขยายช่องทางทางการตลาดและการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล, ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว, พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง, ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี มีพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการ ให้ดำเนินการตามกฎหมาย และส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบกลไกในการกำกับ ดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชนและเชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนท้องถิ่นเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความปลอดภัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งผลให้เกิดการยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เสริมสร้างศักยภาพเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model พัฒนาแนวทางการดำเนินการเรื่องร้องเรียนจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการมลพิษอย่างยั่งยืน เพื่อลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน นอกจากนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ยังมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานในระดับสูง มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีมาตรฐานด้านความปลอดภัยต่อสังคม และอุตสาหกรรมสีเขียว

๔) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส, ภาครัฐมีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส, บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ, ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี มีพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อพัฒนาระบบการให้บริการและสร้างความพร้อมของบุคลากรให้สามารถบริการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล ส่งเสริมจริยธรรมธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการให้บริการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี เน้นการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ให้มีคุณธรรมและมีความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในการให้บริการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี โดยนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการให้บริการ เช่น การใช้ระบบ IT ทำงานเพื่อให้ผู้รับบริการมีความสะดวกและรวดเร็วขึ้นการให้บริการผู้ประกอบการออนไลน์ มีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ รวมทั้ง มีมาตรการกำกับดูแลที่เสริมสร้างความโปร่งใส และการป้องกันการทุจริต

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : ผลผลิตมวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : อัตราการขยายตัวของ

ผลผลิตมวลรวม ในประเทศสาขาเกษตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓.๐ ต่อปี

(๑.๒) แผนย่อยเกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่า

ในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่งและยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์

เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔

(๒) ประเด็นที่ ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

(๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : รายได้ของประชาชนกลุ่มรายได้ต่ำเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและอย่างต่อเนื่อง

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายในระบบบริหารจัดการข้อมูลพัฒนาคนแบบชี้เป้า มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

(๒.๒) แผนย่อยการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนา

เศรษฐกิจฐานราก

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนากลไกและโครงสร้างดูดซับมูลค่าทางเศรษฐกิจและการกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน เพื่อสร้างการเติบโตและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจฐานราก ผ่านการรวมตัวของสมาชิกในชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ สหกรณ์ ร้านค้าชุมชน วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจหรือกิจการเพื่อสังคม ที่ส่งเสริมการถือหุ้นโดยสมาชิกในชุมชน เพื่อให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นตกกลับสู่สมาชิก รวมทั้งการพัฒนาช่องทางและศูนย์กลางตลาดสินค้าชุมชน โดยครอบคลุมถึงช่องทางการตลาดออนไลน์และช่องทางตลาดอื่น ๆ

- ๒) ส่งเสริมให้มีนวัตกรรมทางการเงินเพื่อสนับสนุนแหล่งทุนให้กับเศรษฐกิจชุมชน อาทิ ตลาดทุนในการทำหน้าที่เป็นกลไกในการจัดสรรทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและผู้ลงทุน ผ่านเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลายที่สามารถพัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมกับความต้องการระดมทุนในจำนวน เงื่อนไขเวลา และต้นทุนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีกลไกการเปิดเผยข้อมูลและกลไกราคา ที่สามารถช่วยให้

ชุมชนสามารถระดมเงินทุนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมให้ธนาคารเฉพาะกิจที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถยกระดับเป็นพี่เลี้ยงสนับสนุนด้านเงินทุนและบริหารสภาพคล่อง

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการเติบโตของรายได้รวมวิสาหกิจรายย่อย ไม่น้อยกว่า

ร้อยละ ๓ ต่อปี

(๓) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๓.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ความยั่งยืนและคุณภาพ

สิ่งแวดล้อมในระดับโลก น้อยกว่าอันดับ ๔๐ ภายใน ปี ๒๕๗๐

(๓.๒) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและ

ส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมงตลอดห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) การบริโภคและการผลิตของประเทศไทยมีความยั่งยืนสูงขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐

๔) ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐ

(๔.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : บริการภาครัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๔.๒) แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) ปรับปรุงกลไกในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนในภาครัฐให้มีมาตรฐานและเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กำลังคนภาครัฐมีความเหมาะสมกับภารกิจของภาครัฐและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการบริหารกำลังคนให้มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น คุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอนควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคนรูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเทแลกเปลี่ยนและโยกย้ายบุคลากรคุณภาพในหลากหลายระดับระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศได้อย่างคล่องตัว

- ๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมอย่างแท้จริง โดยการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและจิตสำนึกสาธารณะ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการให้การปฏิบัติงานมีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ โดยมีการประเมินผลและเลื่อนระดับตำแหน่งของบุคลากรภาครัฐตามผลสัมฤทธิ์ของงานและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน โดยมีกลไกการป้องกันการแทรกแซงและการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ การสร้างความก้าวหน้าให้กับบุคลากรภาครัฐตามความรู้ความสามารถและศักยภาพในการปฏิบัติงาน และการสร้างกลไกให้บุคลากรภาครัฐสามารถโยกย้ายและหมุนเวียนได้อย่างคล่องตัวเพื่อประโยชน์ของรัฐ รวมถึงการพัฒนากระบวนการจ้างงานบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับภารกิจในรูปต่าง ๆ อาทิ การจ้างงานที่มีลักษณะชั่วคราว ให้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานในภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีมาตรฐาน เหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน โดยปรับปรุงวิธีการกำหนดและพิจารณาค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของบุคลากรภาครัฐให้มีมาตรฐาน เหมาะสมกับลักษณะงานและภารกิจ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับตลาดการจ้างงานได้อย่างสมเหตุสมผล โดยไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำของค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ระหว่างบุคลากรภาครัฐ

- ๓) พัฒนาบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชนและภาคประชาสังคม เพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างมีรูปธรรม และมีสำนึกในการ

ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรม และเสมอภาค กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้องบุคลากรภาครัฐที่กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้องและมี พฤติกรรมการปฏิบัติงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๔) สร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อให้ผู้นำและผู้บริหารภาครัฐมีความคิดเชิงกลยุทธ์ มีความเข้าใจสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมทั้งระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก มีความสามารถในการนำ หน่วยงาน และมีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และ ความคิด ผลักดันภารกิจ นำการเปลี่ยนแปลง พัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงาน และต่อสังคม เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว โดยต้องได้รับการปรับเปลี่ยนกระบวนการ ทางความคิดให้ตนเองมีความเป็นผู้ประกอบการสาธารณะ เพิ่มทักษะให้มีสมรรถนะที่จำเป็น และ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันจะช่วยให้สามารถแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้าง คุณค่าและประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ ไม่น้อยกว่า ๘๕ คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐

๒.๒.๒ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

(๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคม เติบโตอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

(๒) **หมวดหมู่ที่ ๑** ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลผลิตมวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเดบิต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

(๓) **หมวดหมู่ที่ ๘** ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้ อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

(๔) **หมวดหมู่ที่ ๑๐** ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของ ประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี ๒๕๗๐

(๕) **หมวดหมู่ที่ ๑๓** ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ ประชาชน

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒.๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

(๑) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๒) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แนวทางการพัฒนาที่มีความสอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อบูรณาการลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

(๓) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

(๔) ตัวชี้วัด จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี

(๕) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นและป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงภัยซ้ำซ้อน โดยเฉพาะอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่มสึนามิ และอัคคีภัย หรือเหตุอื่นใดซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ อาทิ ภัยจากสารเคมีรั่วไหล และปัญหาน้ำมันรั่วไหลในทะเล

๒.๒.๔ นโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาลนางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภาเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการทันที

๑. รัฐบาลจะดูแลและส่งเสริมพร้อมกับปกป้องผลประโยชน์ของผู้ประกอบการไทยโดยเฉพาะ SMEs จากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมของคู่แข่งทางการค้าต่างชาติ โดยเฉพาะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์และการแก้ไขปัญหาหนี้ของ SMEs เช่น การพักหนี้ การจัดทำ Matching Fund ซึ่งเป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างรัฐบาลและเอกชน เพื่อกระตุ้นประกอบ ให้กลับมาเป็นกลไกที่แข็งแกร่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๒. รัฐบาลจะยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัย โดยใช้แนวคิด “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” นำเทคโนโลยีด้านการเกษตร (Agri-Tech) เช่น เกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) และเทคโนโลยีด้านอาหาร (Food Tech) มาใช้พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร และรวมถึงการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ ๆ รวมทั้งอาหารฮาลาลและฟื้นฟูนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” ซึ่งเป็นจุดเด่นของประเทศไทยเพื่อตอบสนองความต้องการของโลกด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และเร่งเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและราคาพืชผลการเกษตร รวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกร

นโยบายระยะกลางและระยะยาว

๑. พัฒนาภาคการผลิตและการบริการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อวางรากฐานสู่การพัฒนาประเทศในอนาคต โดยปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจ (Industry Transformation) และพัฒนาเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ (New Growth Engine) ที่จะปูพื้นฐานให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง ด้วยการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของความต้องการของผู้บริโภคด้วยการใช้เทคโนโลยี เพื่อเร่งให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางโดยเร็ว และพัฒนาบทบาทให้เป็นผู้เล่นสำคัญทางเศรษฐกิจในเวทีโลก

๑.๑ การสร้างโอกาสต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิม

๑.๑.๑ รัฐบาลจะส่งเสริมการยกระดับภูมิปัญญาไทยสู่วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Culture) เพื่อส่งเสริม Soft Power ของประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมการปรับใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้าน (Local Wisdom) ซึ่งเป็นศักยภาพของคนไทยและทุนทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งอาหารท้องถิ่นไทย ผ้าไทย มวยไทย ศิลปะการแสดงไทย ดนตรีไทย ผสมผสาน กับศิลปะร่วมสมัย และสุราชุมชน เพื่อยกระดับสินค้าโครงการ OTOP ทั้งด้านมาตรฐาน และดีไซน์ให้ทันสมัย โดดเด่น แตกต่าง และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคทั่วโลก รวมทั้งจะสนับสนุนการสืบทอดทุนทางวัฒนธรรมในภาพยนตร์ไทยและสื่อทุกรูปแบบ

๑.๒ ส่งเสริมโอกาสในอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑.๒.๑ รัฐบาลจะส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy or Eco-friendly Economy) โดยอาศัยจุดแข็งของที่ตั้งใกล้เส้นศูนย์สูตรเข้าถึงพลังงานแสงอาทิตย์ เช่น การติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์บนหลังคาและผืนน้ำ พลังงานน้ำ และพลังงานทางเลือกอื่น ๆ รวมทั้งพัฒนา ตลาดซื้อขายไฟฟ้าเสรีและคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) เพื่อความยั่งยืน และการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานรูปแบบใหม่สำหรับการบริโภคภายในประเทศและการส่งออกพลังงานสู่ภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งการปรับกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคธุรกิจบริการ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. สร้างความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๒.๑ รัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาสมดุลของระบบนิเวศท้องถิ่น เพื่อให้เป็นรากฐานสำคัญในการดำรงชีวิต และเพิ่มขีดความสามารถของพื้นที่และชุมชนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อม และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รัฐบาลจะสร้างการมีส่วนร่วมในการรับมือกับภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะการแก้ปัญหา PM ๒.๕ และการบริหารจัดการน้ำที่จะต้องได้รับ ความร่วมมือระหว่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลจะจัดการกับปัญหาการลักลอบกำจัดหรือฝังกลบกากอุตสาหกรรม/ของเสียอันตรายด้วยความเข้มงวด และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการอนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

๓. พลิกฟื้นความเชื่อมั่นของทั้งคนไทยและต่างชาติ ด้วยการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้เข้มแข็ง มีเสถียรภาพ มีนิติธรรม และความโปร่งใส

๓.๑ รัฐบาลจะปฏิรูประบบราชการและกองทัพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ เปลี่ยนผ่านราชการไทยไปสู่ราชการทันสมัยในระบบดิจิทัล (Digital Government) ปรับขนาดให้มีความคล่องตัว เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการใช้งบประมาณและการปฏิบัติราชการ ปรับขนาด และกำลังคน ภาครัฐให้สอดคล้องกับภารกิจ เปลี่ยนผ่านรูปแบบการเกณฑ์ทหารไปสู่แบบสมัครใจ เน้นใช้เทคโนโลยีเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง มีคุณธรรม มุ่งมั่นและมีอาชีพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะของรัฐและต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ เน้น การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น และการดูแลสุขภาพ

๓.๒ รัฐบาลจะยกระดับการบริหารภาครัฐให้ตอบสนองความต้องการของ ประชาชนมากยิ่งขึ้น ปรับบทบาทภาครัฐเป็นการส่งเสริมสนับสนุน (Enable) การอำนวยความสะดวก (Facilitate) และการกำกับกฎกติกา (Regulate) เพื่อให้ประชาชน และเอกชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว พร้อมทั้งจะลดกฎหมายและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น (Ease of Doing Business) เพื่อไม่ให้ภาครัฐเป็นอุปสรรค ของภาคธุรกิจหรือขัดขวางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

๒.๒.๕ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศที่สำคัญ ซึ่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการประกอบการอุตสาหกรรมของไทยในรูปแบบเดิมเริ่ม แข่งขันได้ยากและกำลังเผชิญกับข้อจำกัดในหลากหลายด้าน ภาคอุตสาหกรรมจึงเผชิญกับความท้าทายอย่าง ยิ่งจากแนวโน้มของสถานการณ์ทั้งภายในประเทศและระดับโลก ทั้งที่เกิดจากปัจจัยของการชะลอตัวทาง เศรษฐกิจโลก ความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัย การผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น EU-CBAM, US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหา ด้านต้นทุนทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกที่ ยังไม่มีทีท่าว่าจะจบลง ในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรมที่เริ่ม แข่งขันได้ยาก เช่น ต้นทุนแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลน ทักษะแรงงานระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่นและยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนใน พื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวม จากภาพลักษณ์และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจาก การประกอบการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึง ปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่ อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ จึงนำมาสู่นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” ผ่าน “๓ ปฏิรูป ๓ แนวทาง” ของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม (นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์) กล่าวคือ

“๓ ปฏิรูป”

ปฏิรูป ๑ : จัดการกาก สารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน ต่อสู้กับปัญหาการและมลพิษที่ทำร้ายชีวิตประชาชน คือน้ำสะอาด อากาศบริสุทธิ์ ให้กับประชาชน โดยดำเนินการปรับการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมทั้งระบบ อาทิ แก้ไขกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืน กำหนดอัตราเปรียบเทียบปรับให้สอดคล้องกับต้นทุนที่แท้จริง จัดการกากอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร ผลักดันให้โรงงานอุตสาหกรรมเข้าประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม (Industrial Relocation) และใช้ระบบดิจิทัลในการกำกับติดตามกากอุตสาหกรรมทั้งระบบ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาฝุ่น PM ๒.๕ จากการเผาอ้อยในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ

ปฏิรูป ๒ : สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย เดินหน้า Save (เซฟ) SME ไทยเป็นการเร่งด่วน ทั้งมาตรการเชิงรับปกป้องจากความถาโถมของคลื่นการลงทุนของบริษัทข้ามชาติ และการนำเข้าของสินค้าราคาถูกจากต่างประเทศ ที่มาตรการ กฎระเบียบ และสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องยังไม่ครอบคลุมและสร้างการแข่งขันที่เท่าเทียมกัน ควบคู่กับมาตรการเชิงรุก มุ่งยกระดับขีดความสามารถให้แข่งขันได้และทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยกลไกการส่งเสริมของกระทรวงอุตสาหกรรม และหน่วยงานพันธมิตร การริเริ่มนิคมอุตสาหกรรม SME สร้างซัพพลายเชน ปฏิรูปอุตสาหกรรม รวมทั้งผลักดันมาตรการ “Made in Thailand” และ “SME GP” ประกอบกับดำเนินการจัดตั้งคณะทำงาน เพื่อเป็น SME War room ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้ขับเคลื่อนกระบวนการยกระดับขีดความสามารถแก้ไขปัญหา และสร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันให้กับ SME ของไทยทั้งระบบ

ปฏิรูป ๓ : สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปฏิรูปอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ มุ่งเป้าพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพหรือมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (เซมิคอนดักเตอร์ Data Center และ HDD) อุตสาหกรรมการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ รวมถึงอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ด้วยการชะลอผลกระทบรักษาเงื่อนไขเพื่อการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม ปรับสิทธิประโยชน์เป็นแบบ Whole Package เดิม “เงื่อนไขการลงทุน” ที่ตอบโจทย์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย เพื่อสร้างโอกาสในการเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตของธุรกิจของไทยกับบริษัทข้ามชาติ และเพิ่มสัดส่วนการผลิตภายในประเทศ หรือ Local Content เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและวางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่อนาคต

พร้อมกับการขับเคลื่อนและยกระดับการดำเนินการของกระทรวงอุตสาหกรรมด้วย “๓ แนวทาง” กล่าวคือ การสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบการปรับกฎหมายและการกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม เพื่อเป็นเครื่องมือของกระทรวงอุตสาหกรรมในการปฏิรูปอุตสาหกรรมให้ทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการปฏิรูปอุตสาหกรรม และมุ่งแก้ไขปัญหาให้ภาคอุตสาหกรรมได้รับการยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชน ต่อไป

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัด
กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัด
กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑
(พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ (กาญจนบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี)
พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิรูปประเทศ แผนระดับกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้แนวคิดในการจัดทำแผนปฏิบัติการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ตลอดจนการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรค ในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา โดยมุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เกิดความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ประวัติศาสตร์ความเป็นมา

จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดที่มีความเก่าแก่ ที่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีนหรือแม่น้ำสุพรรณบุรีในเขตภาคกลางด้านตะวันตกของประเทศ มีอายุถึงยุคหินใหม่ประมาณ ๓,๕๐๐ - ๔,๐๐๐ ปี สืบต่อเนื่องมาจนถึงยุคสัมฤทธิ์และยุคเหล็กอายุราว ๒,๕๐๐ ปี ล่วงเข้าสู่ยุคสุวรรณภูมิ ฟูนัน อมรวิดี ทวารวดี ลพบุรี อุทอง อยุธยา จวบจนถึงปัจจุบัน

สุพรรณบุรี เป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญของอยุธยาด้านตะวันตก ในประวัติศาสตร์ไทยรบกับพม่าจำนวน ๓๓ ครั้ง เป็นการรบติดพันใกล้เมืองหลวง โดยมีจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นสมรภูมิเลือดถึง ๖ ครั้งใหญ่ ๆ ชาวสุพรรณเป็นผู้สืบทอดนักรบโดยแท้ การรบที่ดุเดือดและเป็นเกียรติประวัติอันยาวนานแห่งสงครามไทยรบกับพม่า คือ สงครามยุทธหัตถีระหว่างสมเด็จพระนเรศวรมหาราชและพระมหาอุปราชาที่ดอนเจดีย์ เป็นการประกาศอิสรภาพจากพม่าโดยเด็ดขาด

โบราณสถานและโบราณวัตถุ โบราณสถานที่พบเป็นที่ประจักษ์พยานบ่งบอกว่า จังหวัดสุพรรณบุรี มีความเป็นมาตั้งแต่ยุคมนุษย์หินใหม่ และยังคงเป็นเมืองพุทธศาสนา เนื่องจากพบพุทธประติมากรรมอยู่ทั่วไป จากสถิติพบไม่น้อยกว่า ๑๔๐ - ๑๕๐ ครั้ง ตั้งแต่สมัยอมรวิดีเป็นต้นมา จึงสันนิษฐานได้ว่าเป็นเมืองที่พุทธศาสนาฝังรากไว้อย่างแน่นอนไม่น้อยกว่า ๒,๓๐๐ ปีมาแล้วราว พ.ศ. ๗๐๐ - ๘๐๐ อาณาจักรสุวรรณภูมิ ซึ่งมีเมืองนครปฐมเป็นราชธานี ต้องตกเป็นเมืองเอกของจีนละ (เขมร) ต่อมาราว พ.ศ. ๑๑๑๓ พวกไทยเมืองละโว้ได้กู้อิสรภาพสำเร็จ อาณาจักรสุวรรณภูมิโบราณนี้ได้กลับมีความเจริญรุ่งเรืองอีกวาระหนึ่งและมีชื่อใหม่ว่า “อาณาจักรทวารวดี” ในสมัยนั้นเมืองอุทอง (สุพรรณบุรี) คงจะเจริญเป็นปึกแผ่นแล้ว ดังจะเห็นได้

จากหลักฐานที่กรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงเล่าไว้ในนิทานโบราณคดีเรื่อง “เมืองอุทอง” ว่า “ข้าพเจ้าเข้าไปดูเมืองท่าอุทอง เมืองตั้งอยู่ฝั่งตะวันตกของลำน้ำจะเซ้สามพันดูเป็นเมืองเก่าใหญ่โตเคยมีป้อมปราการก่อด้วยศิลาแต่หักพังไปเสียเกือบหมดแล้ว ยังเหลือคงรูปแต่ประตูเมืองแห่งหนึ่งกับป้อมปราการ...”

เมืองทวารวดี (นครปฐม) เจริญแล้วก็เสื่อมลงตามความเปลี่ยนแปลงทางภูมิศาสตร์และสงครามบางคราว ถึงกับทิ้งร้างไปนาน ๆ เมื่อถึงสมัยอุทอง พระยาพานได้พยายามบูรณะใหม่แต่น้ำท่าไม่อุดมสมบูรณ์เหมือนสมัยโบราณพระยาพานจึงได้แต่เพียงซ่อมองค์พระปฐมเจดีย์ แล้วสถาปนาเมืองพันธุมบุรีบนฝั่งแม่น้ำท่าจีนขึ้นแทนระหว่าง พ.ศ. ๑๔๒๐ - ๑๔๒๕ และได้ครองเมืองนี้ต่อมาจนสวรรคตในราว พ.ศ. ๑๔๕๙ พระพรรษาได้ครองราชย์แทนแต่กลับเสร็จไปครองเมืองอุทอง ซึ่งใหญ่กว่าเมืองอุทองจึงเป็นราชธานี เรียกว่า “เมืองศรีอยุธยา” อยู่ระยะหนึ่ง

ต่อมาเหตุการณ์เมืองพันธุมบุรีได้เจียบหายไปราวสองศตวรรษมาปรากฏเรื่องราวอีกครั้งเมื่อพระเจ้ากาแต เชื้อสายมอญ ได้เสวยราชย์ในเมืองอุทอง แล้วย้ายราชธานีกลับมาอยู่ที่เมืองพันธุมบุรีได้มอบหมายให้มอญน้อย (พระญาติ) สร้างวัดสนามไชย และบูรณะวัดลานมะขวิด (วัดป่าเลไลยก์) ในบริเวณเมืองพันธุมบุรีเสียใหม่เมื่อบูรณะวัดแล้ว ข้าราชการได้เกิดศรัทธาใน พระพุทธศาสนา และชวนกันออกบวชถึงสองพันคนจึงได้เรียกชื่อเมืองใหม่ว่า “เมืองสองพันบุรี”

ครั้นถึงสมัยอุทอง เมืองอุทองมีกษัตริย์ครองราชย์สืบต่อกันมาหลายพระองค์เรียกว่า “พระเจ้าอุทอง” ทั้งสิ้น และพระราชธิดาของพระเจ้าอุทองได้อภิเษกสมรสกับพระเจ้าราม โอรสพระเจ้าศิริชัยเชียงแสน ต่อมาพระเจ้ารามขึ้นครองเมืองอุทองแทน (พ่อตา) คนทั่วไปเรียกว่า “พระเจ้าอุทอง” เมื่อขุนหลวงพระจั่ว (พิมพ์เสี) ขึ้นครองเมืองสองพันบุรี และได้ย้ายไปครองเมืองอุทอง ต่อมาเมืองอุทองต้องการเป็นเมืองร้าง เพราะแม่น้ำจะเซ้สามพันเปลี่ยนทางเดินใหม่และตื้นเขิน ข้าร้ายยังเกิดโรคห่า (อหิวาตกโรค) อีกด้วย ขุนหลวงพระจั่วจึงย้ายกลับมาประทับที่เมืองสองพันบุรี และภายหลังจึงได้เปลี่ยนชื่อเมืองว่า “เมืองสุพรรณบุรี” เมื่อ พ.ศ. ๑๘๙๐

เมืองสุพรรณบุรี ที่สร้างขึ้นในสมัยอุทองนั้น ตั้งอยู่ทางฝั่งขวาของแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน) ยังมีคูและกำแพงเมืองปรากฏอยู่จนกระทั่งทุกวันนี้ แต่ตัวเมืองในปัจจุบันตั้งอยู่ที่ตำบลท่าพี่เลี้ยงทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำ สันนิษฐานว่าคงย้ายมาเมื่อสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์เพราะในสมัยกรุงธนบุรีมีศึกพม่าเข้ามาประชิดติดพันคงไม่มีเวลาว่าง ที่จะทรงคิดในเรื่องการสร้างบ้านเมืองใหม่ขึ้น

ในสมัยรัชการที่ ๓ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ คาดเดาวาเมืองที่ย้ายมาตั้งขึ้นใหม่ ยังคงเป็นป่าเสียส่วนใหญ่บ้านเรือนราษฎร มีเฉพาะบริเวณริมแม่น้ำท่าจีนเท่านั้น ห่างจากลำน้ำออกไปเป็นป่าอยู่แทบทั้งสิ้น ตามที่สุนทรภู่ กวีเอกของไทยไปเที่ยวเมืองสุพรรณยังพรรณนาไว้ในโครงนิราศสุพรรณว่า “ได้พบเสื่ออยู่ในบริเวณเมืองสุพรรณ” นี้

๒) ลักษณะทางกายภาพ

๑. ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ และอาณาเขต

จังหวัดสุพรรณบุรีตั้งอยู่ในภาคกลางด้านตะวันตกของประเทศไทย มีแม่น้ำสุพรรณบุรี หรือแม่น้ำท่าจีนไหลผ่านตามแนวยาวของจังหวัดจากเหนือจรดใต้ จังหวัดสุพรรณบุรีตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๔ องศา ๔ ลิปดา ถึง ๑๕ องศา ๕ ลิปดาเหนือ และระหว่างเส้นแวงที่ ๙๙ องศา ๑๗ ลิปดา ถึง ๑๐๐ องศา ๑๖ ลิปดาตะวันออก อยู่สูงจากระดับน้ำ มีพื้นที่ประมาณ ๕,๓๕๘ ตารางกิโลเมตร หรือ

๓,๓๔๘,๗๕๕ ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ทางรถยนต์ ๑๐๗ กิโลเมตร และทางรถไฟ ๑๔๒ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดชัยนาท และจังหวัดอุทัยธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดนครปฐม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดสิงห์บุรี อ่างทอง และพระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดอุทัยธานี

๒. ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดสุพรรณบุรี มีลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีพื้นที่บางส่วนเป็นที่ราบสูง โดยมีความลาดเทระหว่าง ๐-๓ เปอร์เซ็นต์ อยู่ทางด้านตะวันออกของจังหวัด ตลอดแนวเหนือจรดใต้ พื้นที่ต่ำสุดอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลาง ๓ เมตร ส่วนทางเหนือของจังหวัดอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ยประมาณ ๑๐ เมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสุพรรณบุรี ใช้ทำนาข้าว มีแม่น้ำ ลำคลอง หนองบึงอยู่ทั่วไป แม่น้ำสายสำคัญที่ไหลผ่านจากเหนือสุดถึงใต้สุด ได้แก่ แม่น้ำท่าจีน หรือแม่น้ำสุพรรณบุรี ในฤดูน้ำหลากจะมีน้ำท่วมขังในเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอบางปลาม้า และอำเภอสองพี่น้อง พื้นที่ทางตอนเหนือและตะวันตกของจังหวัดมีสภาพเป็นภูเขาและที่ราบสูง โดยเฉพาะในเขตพื้นที่อำเภอดำเนินสะดวก อำเภอด่านช้าง รวมทั้งในบางพื้นที่ของอำเภอดอนเจดีย์ และอำเภอหนองหญ้าไซ

๓. ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศ จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุม ๒ ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งพัดจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือปกคลุมในช่วงฤดูหนาว ทำให้จังหวัดสุพรรณบุรีประสบกับสภาวะหนาวเย็นและแห้งกับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดปกคลุมช่วงฤดูฝน ทำให้มีฝนและอากาศชุ่มชื้น

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย ร่องความกดอากาศต่ำที่พัดผ่านบริเวณภาคใต้ของประเทศไทยจะเลื่อนขึ้นมาพัดผ่านบริเวณกลางและภาคเหนือเป็นลำดับในระยะนี้ ทำให้มีฝนตกชุกขึ้นตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป เดือนกันยายนเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกมากที่สุดในรอบปีและเป็นช่วงที่มีความชื้นสูงเช่นเดียวกับเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนที่มีอากาศเย็นและแห้งจะแผ่ลงมาปกคลุมประเทศไทยในช่วงนี้ แต่เนื่องจากจังหวัดสุพรรณบุรีอยู่ในภาคกลางอิทธิพลของบริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนที่แผ่ลงมาปกคลุมในช่วงฤดูหนาวจะช้ากว่าภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีอากาศหนาวเย็นช้ากว่าสองภาคดังกล่าว โดยเริ่มมีอากาศหนาวประมาณกลางเดือนพฤศจิกายนเป็นต้นไป

ฤดูร้อน เริ่มเมื่อมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือสิ้นสุดลง คือประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ในระยะนี้จะมีหย่อมความกดอากาศต่ำเนื่องจากความร้อนปกคลุมประเทศไทยตอนบน ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป โดยมีอากาศร้อนจัดในเดือนเมษายน แต่มีบางปีที่อากาศร้อนจัดที่สุดอยู่ในเดือนพฤษภาคม

๓) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

๑. การแบ่งเขตการปกครองจังหวัดสุพรรณบุรี

ลำดับ ที่	อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ตั้งเมื่อ	จำนวน		การปกครองส่วนท้องถิ่น			
				ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	อบต.
๑	เมืองสุพรรณบุรี	๕๔๐.๙๑๗	๒๔๘๒	๒๐	๑๒๔	๑	๑	๘	๑๓
๒	เดิมบางนางบวช	๕๕๒.๓๓๐	๒๔๕๔	๑๔	๑๒๑	-	-	๘	๘
๓	บางปลาม้า	๔๘๑.๒๙๘	๒๔๔๐	๑๔	๑๒๗	-	-	๗	๑๑
๔	อู่ทอง	๖๓๐.๒๙๐	๒๔๘๐	๑๓	๑๕๕	-	-	๙	๖
๕	ศรีประจันต์	๑๘๐.๙๘๖	๒๔๔๔	๙	๖๔	-	-	๖	๔
๖	สองพี่น้อง	๗๕๐.๓๘๑	๒๔๓๙	๑๕	๑๔๐	-	๑	๑	๑๔
๗	ดอนเจดีย์	๒๕๒.๐๙๑	๒๕๐๘	๕	๕๐	-	-	๒	๕
๘	สามชุก	๓๕๕.๙๑๗	๒๔๓๗	๗	๖๘	-	-	๑	๖
๙	หนองหญ้าไซ	๔๒๐.๒๐๙	๒๕๓๓	๖	๖๖	-	-	๑	๖
๑๐	ด่านช้าง	๑,๑๙๓.๕๙๙	๒๕๐๔	๗	๙๓	-	-	๑	๗
รวม				๑๑๐	๑,๐๐๘	๑	๒	๔๔	๘๐

(ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี)

๒. ข้อมูลประชากร จากสถิติของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๗ จังหวัดสุพรรณบุรี มีประชากรทั้งสิ้น ๘๒๒,๒๑๑ คน เป็นชาย ๓๙๕,๗๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๑๓ ของประชากรทั้งหมด และหญิง ๔๒๖,๔๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๘๖ ของประชากรทั้งหมด

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนประชากร อัตราการเพิ่มของประชากร และจำนวนบ้าน ตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๗

ปี พ.ศ.	เพศชาย	เพศหญิง	รวม	อัตราการ ลดลงของ ประชากร	จำนวนบ้าน/หลัง
๒๕๖๑	๔๑๐,๒๔๑	๔๓๘,๔๗๙	๘๔๘,๗๒๐	๐.๓๙	๒๙๙,๐๘๓
๒๕๖๒	๔๐๘,๘๐๘	๔๓๗,๕๒๖	๘๔๖,๓๓๔	๐.๒๘	๓๐๒,๕๙๔
๒๕๖๓	๔๐๔,๖๕๘	๔๓๓,๙๗๐	๘๓๘,๖๒๘	๐.๙๑	๓๐๖,๙๙๙
๒๕๖๔	๔๐๒,๘๘๓	๔๓๒,๔๗๗	๘๓๕,๓๖๐	๐.๓๘	๓๑๑,๑๓๖
๒๕๖๕	๔๐๐,๓๖๖	๔๓๐,๓๒๙	๘๓๐,๖๙๕	๐.๕๖	๓๑๕,๒๘๖
๒๕๖๖	๓๙๘,๐๐๑	๔๒๘,๓๙๐	๘๒๖,๓๙๑	๐.๕๒	๓๑๙,๘๘๖
๒๕๖๗	๓๙๕,๗๖๙	๔๒๖,๔๔๒	๘๒๒,๒๑๑	๐.๕๑	๓๒๔,๐๐๒

ที่มา : ข้อมูลจากฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

๓. สถานการณ์ด้านแรงงาน

จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดสุพรรณบุรี ปี ๒๕๖๗ ของสำนักงานสถิติจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า

ประชากรวัยแรงงาน จังหวัดสุพรรณบุรีมีประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานหรือผู้ที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๗๑๐,๒๙๔ คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๔๘๐,๘๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๗๐ ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ จำนวน ๔๗๙,๓๔๒ คน (ร้อยละ ๙๙.๖๙) ผู้ว่างงาน ๑,๕๑๒ คน (ร้อยละ ๐.๓๑) ไม่มีผู้รอฤดูกาล (ร้อยละ ๐) และเป็นผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๒๒๙,๔๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓๐ ของประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานหรือ ผู้ที่มีอายุ ๑๕ ปี ขึ้นไป

การมีงานทำ ผู้มีงานทำในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน ๔๗๙,๓๔๒ คน เป็นผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรมจำนวน ๒๑๕,๓๑๘ คน (ร้อยละ ๔๔.๙๒) นอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๒๖๔,๐๒๔ คน (ร้อยละ ๕๕.๐๘) โดยทำงานในอุตสาหกรรมการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ มากที่สุด จำนวน ๘๓,๗๘๐ คน (ร้อยละ๑๗.๔๘) รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการผลิต จำนวน ๔๖,๕๓๑ คน (ร้อยละ ๙.๗๑) โดยผู้มีงานทำส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน ๑๒๖,๖๐๘ คน (ร้อยละ ๒๖.๔๑)

การว่างงาน จังหวัดสุพรรณบุรี มีผู้ว่างงาน ๑,๕๑๒ คน อัตราการว่างงานร้อยละ ๐.๓๑ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ซึ่งลดลงจากปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๖๖ อัตราการว่างงานร้อยละ ๐.๔๗ ผู้ว่างงานจำนวน ๒,๒๗๒ คน)

แรงงานนอกระบบ ปี ๒๕๖๗ มีแรงงานนอกระบบ จำนวน ๓๒๐,๗๕๑ คน (ร้อยละ ๖๖.๙๑) ของประชากรที่มีงานทำ โดยส่วนใหญ่จะทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน ๑๙๘,๙๔๑ คน (ร้อยละ ๖๒.๐๒)นอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๑๒๑,๘๑๐ คน (ร้อยละ ๓๗.๙๘) อุตสาหกรรมที่มีแรงงานนอกระบบมากที่สุด คือการขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน ๕๓,๑๖๕ คน (ร้อยละ ๑๖.๕๗)รองลงมา คือ อุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน ๒๐,๗๙๓ คน (ร้อยละ ๖.๔๘) ส่วนอาชีพที่มีการทำงานนอกระบบมากที่สุด คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านเกษตรและประมง จำนวน ๑๘๖,๔๒๑ คน (ร้อยละ ๕๘.๑๒)

ตารางที่ ๙ จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. ๒๕๖๗

สภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง
ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๗๑๐,๒๙๔	๓๔๓,๓๙๒	๓๖๖,๙๐๒
๑. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๔๘๐,๘๕๔	๒๖๑,๖๙๓	๒๑๙,๑๖๑
๑.๑ ผู้มีงานทำ	๔๗๙,๓๔๒	๒๖๐,๗๕๗	๒๑๘,๕๘๕
๑.๒ ผู้ว่างงาน	๑,๕๑๒	๙๓๖	๕๗๖
๑.๓ ผู้รอฤดูกาล	๐	๐	๐
๒. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๒๒๙,๔๔๐	๘๑,๖๙๙	๑๔๗,๗๔๑
๒.๑ ทำงานบ้าน	๔๔,๔๖๖	๓,๔๘๐	๔๐,๙๘๖
๒.๒ เรียนหนังสือ	๖๔,๔๗๓	๓๑,๐๑๐	๓๓,๔๖๓
๒.๓ อื่นๆ (เด็ก/ชรา/ไม่สามารถทำงานได้)	๑๒๐,๕๐๑	๔๗,๒๐๙	๗๓,๒๙๒

ที่มา : รายงานสถานการณ์แรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี ฉบับรายปี ๒๕๖๗

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสุพรรณบุรี ในปี ๒๕๖๗ มีมูลค่า ๑๐๗,๑๔๘ ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๒,๑๑๖ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๐๑ โดยในภาคเกษตรกรรม มีมูลค่า ๓๓,๔๔๖ ล้านบาท มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๑ ของ GPP และนอกภาคเกษตรกรรม มีมูลค่า ๗๓,๗๐๒ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๖๘.๗๘ ของ GPP โดยสาขาอุตสาหกรรมที่สำคัญ ๕ อันดับแรก ได้แก่

- สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง ร้อยละ ๓๑.๒๑
- สาขาการผลิต ร้อยละ ๑๑.๘๔
- สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ร้อยละ ๑๑.๗๗
- สาขาการศึกษา ร้อยละ ๗.๒๔
- สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย ร้อยละ ๖.๕๗

รวมทั้ง มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) เท่ากับ ๑๒๖,๘๓๕ บาทต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๒,๗๘๑ บาทต่อคนต่อปี หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒๔

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)

(ปี : ล้านบาท)

ประเภทผลิตภัณฑ์	๒๕๖๔ ๒๐๒๑	๒๕๖๕ ๒๐๒๒	๒๕๖๖ ๒๐๒๓	๒๕๖๗ ๒๐๒๔
ภาคเกษตรกรรม	๒๔,๙๑๗	๓๑,๙๐๑	๓๒,๒๗๕	๓๓,๔๔๖
๑. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๒๔,๙๑๗	๓๑,๙๐๑	๓๒,๒๗๕	๓๓,๔๔๖
ภาคนอกเกษตรกรรม	๖๗,๗๒๔	๗๕,๐๐๒	๗๒,๗๖๗	๗๓,๗๐๒
อุตสาหกรรม	๒๑,๓๖๒	๒๔,๓๐๓	๒๐,๔๓๔	๒๑,๐๖๒
๒. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๓,๖๘๙	๔,๓๗๕	๔,๖๗๙	๔,๔๖๔
๓. การผลิต	๑๔,๔๓๖	๑๖,๓๖๗	๑๑,๖๑๗	๑๒,๖๙๓
๔. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๒,๗๐๐	๓,๐๒๙	๓,๖๔๕	๓,๓๗๕
๕. การจัดหาไฟฟ้า การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๕๓๗	๕๓๒	๔๙๔	๕๓๐
การบริการ	๔๖,๓๖๒	๕๐,๗๐๐	๕๒,๓๓๓	๕๒,๖๔๐
๖. การก่อสร้าง	๓,๕๓๕	๔,๓๑๑	๔,๑๒๘	๓,๘๖๑
๗. การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	๑๑,๖๑๙	๑๓,๒๗๗	๑๓,๐๙๖	๑๒,๖๑๒
๘. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๓,๐๒๐	๓,๕๓๐	๓,๗๕๔	๔,๑๙๗
๙. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๗๐๙	๘๗๓	๑,๕๒๙	๑,๗๐๔
๑๐. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๘๑๒	๖๘๙	๖๘๒	๖๖๔
๑๑. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๕,๘๕๓	๖,๖๗๕	๗,๐๗๕	๗,๐๕๐
๑๒. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๔,๔๕๕	๔,๕๓๑	๔,๗๕๗	๔,๙๒๖
๑๓. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑๕๔	๑๗๑	๒๐๗	๒๒๗
๑๔. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๑๒๕	๒๒๒	๓๑๒	๓๖๒
๑๕. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๓,๒๐๗	๓,๐๘๐	๓,๑๔๔	๓,๐๓๔
๑๖. การศึกษา	๗,๖๓๐	๗,๘๗๘	๗,๙๕๔	๗,๗๖๕
๑๗. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๓,๘๔๐	๔,๐๘๓	๔,๒๙๓	๔,๕๖๗
๑๘. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๘๙๒	๙๓๑	๙๓๕	๙๗๐
๑๙. กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๕๑๒	๔๔๘	๕๖๖	๗๐๒
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๙๒,๖๔๐	๑๐๖,๙๐๓	๑๐๕,๐๔๒	๑๐๗,๑๔๘
มูลค่ารวมผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (บาท)	๑๐๘,๙๖๖	๑๒๕,๙๘๔	๑๒๔,๐๕๔	๑๒๖,๘๓๕
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๘๕๐	๘๔๙	๘๔๗	๘๔๕

(ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

๒. มูลค่าการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

จังหวัดสุพรรณบุรี มีการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญมากที่สุด ๕ อันดับแรก ได้แก่

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	เงินทุนรวม (ล้านบาท)	คนงานรวม (คน)	เครื่องจักรรวม (แรงม้า)	จำนวน (โรงงาน)
๑	อุตสาหกรรมอาหาร	๙,๓๙๑.๒๔	๖,๗๒๖	๑,๐๔๘,๙๒๖	๙๙
๒	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๓,๓๑๔.๒๔	๑,๘๔๕	๑๒๓,๗๕๑	๑๔๕
๓	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๑,๙๑๐.๙๔	๑๗๙	๘๙,๐๘๐	๙
๔	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะ และอุปกรณ์	๑,๕๑๖.๖๖	๑,๔๕๕	๑๐,๖๗๔	๔๓
๕	แปรรูปและผลิตภัณฑ์จากไม้	๑,๐๒๒.๐๘	๖๕๔	๑๘,๒๗๑	๓๗

อันดับที่ ๑ โรงงานอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน ๙๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๙,๓๙๑.๒๔ ล้านบาท เช่น บริษัท ไทย ฟู้ดส์อาหารสัตว์ จำกัด เงินลงทุน ๒,๐๘๙.๖๕ ล้านบาท, บริษัท สปริงคิทเซ็น จำกัด เงินลงทุน ๑,๒๐๙.๕๐ ล้านบาท , บริษัท กรีน ฟิลด์ ฟู้ดแอนด์ แคนนิ่ง จำกัด เงินลงทุน ๑๖๒.๔๐ ล้านบาท , บริษัท น้ำตาลมิตรผล จำกัด เงินลงทุน ๒,๕๔๕ ล้านบาท, โรงงานน้ำตาล อุตสาหกรรมอุทอง เงินลงทุน ๑,๗๗๐ ล้านบาท และ บริษัท อุตสาหกรรมน้ำตาลสุพรรณบุรี จำกัด เงินลงทุน ๔๘๐.๕๐ ล้านบาท

อันดับที่ ๒ ผลิตภัณฑ์จากพืช จำนวน ๑๔๕ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๓,๓๑๔.๒๔ ล้านบาท โดยมี โรงสีขนาดใหญ่ เช่น บริษัท ข้าว ซี.พี. จำกัด เงินลงทุน ๘๓๕.๓๓ ล้านบาท, บริษัท สุพรรณบุรี อะกรี คัลเจอร์ รอล เพอเฟ็คท์ จำกัด เงินลงทุน ๒๑๒.๒๐ ล้านบาทและ บริษัท เพอร์รารี่ อินเตอร์ไรซ์ เงินลงทุน ๑๔๖.๗๐ ล้านบาท

อันดับที่ ๓ โรงงานอุตสาหกรรมเครื่องดื่ม จำนวน ๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑,๙๑๐.๙๔ ล้านบาท เช่น บริษัท มิตรผลไปโอพูเอล จำกัด เงินลงทุน ๑,๓๑๐.๘๔ ล้านบาท ,บริษัท ยันยี วิตามิน วอเตอร์ จำกัด เงินลงทุน ๗๑๐ ล้านบาท และ บริษัท ไทย อะโกรเอ็นเนอร์ยี จำกัด (มหาชน) เงินลงทุน ๑๕๒ ล้านบาท

อันดับที่ ๔ โรงงานอุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ จำนวน ๔๓ โรงงานเงินลงทุนรวม ๑,๕๑๖.๖๖ ล้านบาท เช่น บริษัท โชคนำชัย ไฮ-เทค เพรสซิ่ง จำกัด เงินลงทุน ๙๘๘ ล้านบาท , บริษัท โตโยต้า เมือง สุพรรณผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด เงินลงทุน ๒๐๖ ล้านบาท และ บริษัท ซีเอ็นซี ดี-เทคซ์ จำกัด เงินลงทุน ๑๔๓ ล้านบาท

อันดับที่ ๕ โรงงานแปรรูปและผลิตภัณฑ์จากไม้ จำนวน ๓๗ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑,๐๒๒.๐๘ ล้านบาท เช่น บริษัท วัสดุ จำกัด (ไรไทรซิน) เงินลงทุน ๙๘๐ ล้านบาท , บริษัท อุทองกรีนเพาเวอร์ จำกัด เงินลงทุน ๒๕๕ ล้านบาท และ บริษัท พีพีเอส อินเตอร์ริว จำกัด เงินลงทุน ๓๗ ล้านบาท

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

จังหวัดสุพรรณบุรี มีแร่ธรรมชาติอยู่หลายชนิด เช่น ดินบุก วุลแฟลม ซีไลต์ แมงกานีส เฟลด์สปาร์ สังกะสี ตะกั่ว เงิน ยิปซัม ดินขาว หินประดับชนิดหินแกรนิต หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง และ น้ำมันดิบ เป็นต้น แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณน้อย มีแร่เพียงบางชนิดที่มีศักยภาพเพียงพอในการพัฒนา ได้แก่ ดินบุก วุลแฟลม และหินประดับชนิดหินแกรนิต พบมากบริเวณอำเภอด่านช้าง หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้างพบมากบริเวณอำเภออู่ทอง อำเภอดอนเจดีย์ และอำเภอด่านช้าง

แหล่งหินอุตสาหกรรม จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 7 แห่ง ดังนี้

แหล่งหิน	พื้นที่(ไร่)	พื้นที่
เขาทุ่งดินดำ	260	อำเภออู่ทอง
เขานกจอก	100	อำเภอดอนเจดีย์
เขาปรัง	130	อำเภอสองพี่น้อง
เขาปากช่อง-เขาชายธง-เขาตาแก้ว-เขาโกปิตทอง	5,180	อำเภออู่ทอง
เขาไม่มีชื่อ	420	อำเภอด่านช้าง
เขาลูกกลอน-เขาเพชรน้อย-บ้านไร่คูวัง	430	อำเภออู่ทอง
เขาวง	1800	อำเภออู่ทอง
รวมพื้นที่แหล่งหิน	8,320	

ที่มา : กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

จังหวัดสุพรรณบุรี มีข้อมูลเหมืองแร่ พ.ศ. 2565 – 2568

เหมืองแร่	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568
จำนวนเหมืองแร่ (แห่ง)	23	25	23	23
จำนวนคนงาน (คน)	486	500	500	500

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

๓. โครงสร้างเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีการปลูกข้าว ในเขตที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีน มีการปลูกพืชไร่ชนิดต่างๆ เช่น มีการปลูกข้าวมากในพื้นที่อำเภอบางปลาม้า อำเภอเมืองสุพรรณบุรีและอำเภอเดิมบางนางบวช ซึ่งมีพื้นที่ปลูก ๑๙๖,๗๘๐ ไร่ ๑๗๔,๑๖๖ ไร่ และ ๑๕๙,๔๐๐ ไร่ ตามลำดับ การปลูกพืชไร่ ปลูกมากในพื้นที่อำเภอด่านช้าง อำเภออู่ทองและอำเภอหนองหญ้าไซ ซึ่งมีพื้นที่ปลูก ๒๔๘,๘๐๐ ไร่ ๑๕๙,๕๕๓ ไร่ และ ๑๑๓,๔๑๐ ไร่ ตามลำดับ การปลูกไม้ผลปลูกมากในพื้นที่ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอด่านช้าง และอำเภอสามชุก ซึ่งมีพื้นที่ปลูก ๑๕,๔๖๖ ไร่ ๖,๒๗๓.๒๕ ไร่ และ ๕,๑๗๖ ไร่ ตามลำดับนอกจากนั้นเป็นการปลูกไม้ยืนต้นและเป็นการปลูกพืชผัก

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ มี ๕ ชนิด คือ ข้าว มะม่วง แห้ว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์และมันสำปะหลังโรงงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ข้าวนาปี มีพื้นที่เพาะปลูก ๑,๑๗๐,๗๕๕ ไร่ ผลผลิตรวม ๑,๑๑๕,๓๒๕.๒๖ ตัน
๒. มะม่วง มีพื้นที่ปลูก ๔๐,๖๔๓ ไร่ ผลผลิตรวม ๒๑,๘๔๕.๖๗ ตัน
๓. แห้ว มีพื้นที่ปลูก ๓,๑๕๕ ไร่ ผลผลิตรวม ๕,๒๓๙ ตัน
๔. ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มีพื้นที่ปลูก ๓๘,๒๓๐ ไร่ ผลผลิตรวม ๓๔,๘๔๕.๗๖ ตัน
๕. มันสำปะหลังโรงงาน มีพื้นที่ปลูก ๙๗,๕๔๒ ไร่ ผลผลิตรวม ๑,๑๑๕,๓๒๕.๒๖ ตัน

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี , เมษายน ๒๕๖๘

ด้านปศุสัตว์ จังหวัดสุพรรณบุรี มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ รวม ๓๓,๒๔๘ ราย โดยเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองมีจำนวนมากที่สุด จำนวน ๒๔,๙๕๐ ครัวเรือน รองลงมาคือผู้เลี้ยงโคพันธุ์และโคลูกผสม จำนวน ๗,๓๒๒ ครัวเรือน และผู้เลี้ยงโคขุน จำนวน ๑,๖๐๐ ราย ตามลำดับ โดยสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ โค กระบือ สุกร ไก่ และเป็ด

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรี, ธันวาคม ๒๕๖๗

ด้านประมง จังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวนฟาร์มสัตว์น้ำทั้งหมด ๘,๕๔๐ ฟาร์ม เนื้อที่เลี้ยงรวม ๕๒,๑๕๘ ไร่ ผลผลิตรวม ๕๔,๘๗๗,๑๗๐ กิโลกรัมต่อปี มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น ๕,๔๘๗,๔๑๔,๘๕๐ บาท โดยกุ้งขาวปนกุ้งก้ามกราม มีผลผลิตสูงที่สุดจำนวน ๒๗,๘๙๔,๖๐๐ กิโลกรัม มูลค่า ๓,๔๔๐,๓๓๔,๐๐๐ บาท รองลงมาคือ ปลานิล ผลผลิตจำนวน ๙,๑๒๔,๐๐๐ กิโลกรัม มูลค่า ๓๔๖,๗๑๒,๐๐๐ บาท และกุ้งขาว ผลผลิตจำนวน ๘,๗๕๙,๒๕๐ กิโลกรัม มูลค่า ๙๖๓,๕๑๗,๕๐๐ บาท ตามลำดับ

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดสุพรรณบุรี, ๒๕๖๘

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย วิสาหกิจชุมชน จำนวน ๘๐๘ แห่ง สมาชิกรวมทั้งหมด ๑๔,๒๓๘ ราย เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๔ แห่ง สมาชิกรวมทั้งหมด ๔๒ ราย โดยประกอบกิจการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารมากที่สุด จำนวน ๑๙๙ ราย รองลงมาคือผลิตโคเนื้อ จำนวน ๑๔๕ ราย และผลิตสินค้าข้าว จำนวน ๙๓ ราย ตามลำดับ

ที่มา: กลุ่มทะเบียนและสารสนเทศวิสาหกิจชุมชน, มิถุนายน ๒๕๖๗

๔. ลักษณะทางสังคม

๑. การศึกษา

จังหวัดสุพรรณบุรี มีสถานศึกษา จำนวน ๗๖๒ แห่ง ดังนี้

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๔๒๗ แห่ง
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน ๒๕ แห่ง
- กรมส่งเสริมการเรียนรู้ จำนวน ๑๑ แห่ง
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน ๘ แห่ง
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน ๑ แห่ง
- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๘๗ แห่ง
- มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน ๑ แห่ง
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน ๒ แห่ง

(ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุพรรณบุรี ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗)

๒. ศาสนา

จังหวัดสุพรรณบุรี มีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน ๘๒๓,๔๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๗๙ ศาสนาคริสต์ จำนวน ๑,๔๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๘ และศาสนาอิสลาม จำนวน ๒๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๒

วัด มีจำนวน ๖๐๓ วัด แยกเป็นมหานิกาย จำนวน ๕๘๙ วัด คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๖๘ ธรรมยุต จำนวน ๑๓ วัด คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๖ และอนัมนิกาย จำนวน ๑ วัด คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๖ (ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดสุพรรณบุรี ปี ๒๕๖๖)

มัสยิด มีเพียงแห่งเดียว คือ มัสยิดนูรุลเราะห์มาน ตั้งอยู่ที่ ๙๑๙ ซอยดาบฟ้าฟัน ๑ ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

คริสตจักร มีจำนวน ๓๐ แห่ง ดังนี้

- เมืองสุพรรณบุรี	จำนวน ๘ แห่ง
- ดอนเจดีย์	จำนวน ๑ แห่ง
- ด่านช้าง	จำนวน ๓ แห่ง
- เดิมบางนางบวช	จำนวน ๕ แห่ง
- บางปลาม้า	จำนวน - แห่ง
- ศรีประจันต์	จำนวน ๑ แห่ง
- สองพี่น้อง	จำนวน ๑ แห่ง
- สามชุก	จำนวน ๒ แห่ง
- หนองหญ้าไซ	จำนวน ๒ แห่ง
- อุทัย	จำนวน ๗ แห่ง

(ที่มา : <https://tuthai.org/directory/area/สุพรรณบุรี>)

๓. การสาธารณสุข

สถานบริการด้านสาธารณสุขของภาครัฐ ประกอบด้วย

- โรงพยาบาลศูนย์	จำนวน ๑ แห่ง
- โรงพยาบาลทั่วไป	จำนวน ๑ แห่ง
- โรงพยาบาลชุมชน	จำนวน ๘ แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	จำนวน ๑๗๔ แห่ง

สถานบริการด้านสาธารณสุขของภาคเอกชน ประกอบด้วย

- โรงพยาบาล	จำนวน ๑ แห่ง
- คลินิกแพทย์	จำนวน ๑๐๕ แห่ง
- คลินิกทันตกรรม	จำนวน ๒๙ แห่ง
- สถานผดุงครรภ์	จำนวน ๑ แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	จำนวน ๒๔๙ แห่ง
- ร้านขายยาแผนโบราณ	จำนวน ๔๑ แห่ง

โดยจำนวนเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ของจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย แพทย์ จำนวน ๑,๑๗๖ คน ทันตแพทย์ จำนวน ๑๐๙ คน พยาบาลวิชาชีพ จำนวน ๑,๖๐๒ คน และเภสัชกร จำนวน ๑๑๕ คน โดยมีจำนวนเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์มากที่สุด คือ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภออุทัย และอำเภอสองพี่น้อง ตามลำดับ

(ที่มา : ฐานข้อมูลสารสนเทศ กระทรวงสาธารณสุข <https://hdcservice.moph.go.th>
ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔)

๕. โครงสร้างพื้นฐาน

๑. การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๐ ประมาณ ๑๐๗ กิโลเมตร เป็นถนนคอนกรีต ๖ เลน แยกเส้นทางไป - กลับ ถนนเส้นนี้เป็นถนนเชื่อมต่อระหว่างภาคเหนือและภาคใต้ โดยไม่ต้องผ่านกรุงเทพฯ การคมนาคมโดยทางรถยนต์ทั้งภายในจังหวัดและระหว่างจังหวัด มีความสะดวกรวดเร็วมาก เนื่องจากได้ปรับปรุงถนนในเขตจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันกล่าวได้ว่าระบบโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งในจังหวัด มีความสมบูรณ์มาก นอกจากนี้ ยังมีรถโดยสารประจำทาง ทั้งประเภทปรับอากาศ ไม่ปรับอากาศ และรถตู้ วิ่งให้บริการตลอดเวลา รายละเอียดระยะทางจากอำเภอเมืองสุพรรณบุรีถึงอำเภอต่าง ๆ มีดังนี้

- อำเภอบางปลาม้า	จำนวน ๑๐ กิโลเมตร
- อำเภอศรีประจันต์	จำนวน ๒๐ กิโลเมตร
- อำเภอดอนเจดีย์	จำนวน ๓๑ กิโลเมตร
- อำเภออู่ทอง	จำนวน ๓๒ กิโลเมตร
- อำเภอสามชุก	จำนวน ๓๙ กิโลเมตร
- อำเภอเดิมบางนางบวช	จำนวน ๕๔ กิโลเมตร
- อำเภอหนองหญ้าไซ	จำนวน ๕๘ กิโลเมตร
- อำเภอสองพี่น้อง	จำนวน ๗๐ กิโลเมตร
- อำเภอด่านช้าง	จำนวน ๗๗ กิโลเมตร

ระยะทางติดต่อภายนอกเขตจังหวัด สามารถติดต่อได้ตามเส้นทาง ดังนี้

ทางหลวงแผ่นดิน	ระยะทาง (กม.)
- สุพรรณบุรี-บางบัวทอง-กรุงเทพฯ	๑๐๗
- สุพรรณบุรี-กำแพงแสน-นครปฐม-กรุงเทพฯ	๑๖๐
- สุพรรณบุรี-นครปฐม	๑๐๕
- สุพรรณบุรี-กาญจนบุรี	๙๑
- สุพรรณบุรี-นครสวรรค์	๑๖๐
- สุพรรณบุรี-พระนครศรีอยุธยา	๖๘
- สุพรรณบุรี-สิงห์บุรี	๘๔
- สุพรรณบุรี-ชัยนาท	๙๖
- สุพรรณบุรี-อ่างทอง	๔๔
- สุพรรณบุรี-โคกสำโรง	๑๔๓

ทางรถไฟสายตะวันตก เริ่มต้นจากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ ตามแนวรถไฟสายใต้ แล้วแยกเข้าจังหวัดสุพรรณบุรี ที่สถานีหนองปลาดุกในเขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ผ่านจังหวัดนครปฐม เข้าสู่จังหวัดสุพรรณบุรี ผ่านอำเภอสองพี่น้อง บางปลาม้า และเมืองสุพรรณบุรี รวมระยะทางประมาณ ๑๔๒ กิโลเมตร ปัจจุบันมีรถไฟธรรมดา เริ่มออกจากสถานีวัดป่าเลไลยก์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี สู่ปลายทางสถานีรถไฟหัวลำโพง รถออกวันละ ๑ เที่ยว เวลาประมาณ ๐๕.๑๙ น. ถึงปลายทางเวลาประมาณ ๐๘.๒๐ น. และจากสถานีหัวลำโพง ถึงสถานีวัดป่าเลไลยก์ มีรถออกวันละ ๑ เที่ยว เวลา ๑๖.๔๐ น. ถึงปลายทางเวลาประมาณ ๑๙.๓๐ น.

๒. การไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสุพรรณบุรี มีที่ทำการ จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอเดิมบางนางบวช และอำเภออู่ทอง ครอบคลุมเกือบทุกหมู่บ้าน โดยบริการที่อยู่อาศัย สถานธุรกิจและอุตสาหกรรม สถานที่ราชการ สาธารณะ และอื่น ๆ

๓. การประปา

จังหวัดสุพรรณบุรี มีสำนักงานประปา จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่ สาขาสุพรรณบุรี สำนักงานประปาอำเภอเดิมบางนางบวช สำนักงานประปาอำเภออู่ทอง สำนักงานประปาอำเภอศรีประจันต์ สำนักงานประปาอำเภอด่านช้าง ครั้วเรือนที่ใช้น้ำประปาส่วนภูมิภาค จำนวนรวมทั้งสิ้น ๕๗,๐๑๑ ครั้วเรือน นอกจากนั้นใช้น้ำประปาจากการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. การไปรษณีย์

จังหวัดสุพรรณบุรีมีที่ทำการไปรษณีย์ประเภทรับ-จ่าย สำหรับให้บริการประชาชน และอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารแก่ประชาชน จำนวน ๑๖ แห่ง แยกเป็น อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จำนวน ๔ แห่ง อำเภอดอนเจดีย์ สองพี่น้อง อู่ทอง อำเภอละ ๒ แห่ง และอำเภอด่านช้าง เดิมบางนางบวช บางปลาม้า ศรีประจันต์ สามชุก และหนองหญ้าไซ อำเภอละ ๑ แห่ง

๕. โทรศัพท์

การให้บริการด้านโทรศัพท์ภายในจังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวนชุมสาย จำนวน ๘๒ ชุมสาย และเลขหมายประจำที่เหลือ จำนวน ๑๓๓,๘๔๐ เลขหมาย สำรวจผู้ใช้ INTERNET TOT จำนวน ๒๙๖,๐๐๐ ราย CAT จำนวน ๔,๐๐๐ ราย (ข้อมูล ณ สิงหาคม ๒๕๖๔)

๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ทรัพยากรดิน

หากพิจารณาคุณสมบัติของดินทั้งทางกายภาพและเคมี เช่น เนื้อดิน ความลึกของดิน ความสามารถในการอุ้มน้ำของดิน ชนิดของแร่ธาตุและปริมาณแร่ธาตุ อาหารของดิน พบว่าสภาพของดินในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี เหมาะกับการปลูก ดังนี้

๑) ดินที่มีเหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว ซึ่งรวมถึงดินที่มีข้อจำกัดเล็กน้อยเกี่ยวกับการขาดแคลนน้ำและเนื้อดินเป็นทรายมีเนื้อที่รวมประมาณ ๑,๓๔๗,๑๒๘ ไร่ หรือร้อยละ ๔๐.๒๓ ของเนื้อที่ทั้งหมด ส่วนดินที่ไม่ค่อยเหมาะสมสำหรับปลูกข้าวเนื่องจากมีข้อจำกัดรุนแรง เกี่ยวกับความเสี่ยงในการขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูเพาะปลูกและการระบายน้ำของดินดีปานกลางมีเนื้อที่ประมาณ ๙๓๑,๔๓๓ ไร่ หรือร้อยละ ๒๗.๑๘ ของเนื้อที่ทั้งหมด

๒) ดินที่มีเหมาะสมสำหรับการปลูกพืชไร่ ซึ่งรวมถึงดินที่มีข้อจำกัดเล็กน้อยในเรื่องสภาพภูมิประเทศ เนื้อดินเป็นทราย ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เป็นดินลิกปานกลางและมีกรวด ลูกริง หรือเศษหินปะปนในเนื้อดิน มีเนื้อที่ประมาณ ๙๗๔,๙๒๘ ไร่ หรือร้อยละ ๒๙.๑๑ ของพื้นที่ทั้งหมด ส่วนดินที่ไม่เหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่เนื่องจากมีข้อจำกัดรุนแรงในเรื่อง สภาพภูมิประเทศเนื้อดินเป็นทราย ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำเป็นดินลิกปานกลางและมีกรวด ลูกริง หรือเศษหินปะปนในเนื้อดิน มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๙๑๔,๒๘๘ ไร่ หรือร้อยละ ๕๗.๑๖

๓) ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกไม้ ซึ่งรวมถึงดินที่มีข้อจำกัดเล็กน้อยในเรื่องการระบายน้ำได้ไม่ดี เนื้อดินเป็นทรายและมีกรวด ลูกริง หรือเศษหินปะปนในเนื้อดิน มีเนื้อที่ประมาณ

๑,๓๒๒,๘๒๕ ไร่ หรือร้อยละ ๓๙.๕๐ ของพื้นที่ทั้งหมด ส่วนดินที่ไม่ค่อยเหมาะสมสำหรับปลูกไม้ผล เนื่องจากมีข้อจำกัดรุนแรงในเรื่องอันตรายจากน้ำท่วมเป็นดินตื้น มีกรวด ลูกกรัง หรือเศษหินปะปนในเนื้อดิน และพื้นที่ปะปนไปด้วยหินโผล่มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๕๖๔,๐๐๙ ไร่ หรือร้อยละ ๔๖.๗๑ ของเนื้อที่ทั้งหมด

๔) ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์ ส่วนใหญ่พบในสภาพภูมิประเทศ ตั้งแต่ราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนชัน เป็นดินลึกมากกว่า ๒๘ เซนติเมตร มีปริมาณกรวด เศษหินปะปนน้อยกว่า ร้อยละ ๓๕ ไม่มีน้ำแช่ขังนานจนทำให้พืชเสียหาย มีเนื้อที่ประมาณ ๘๕๘,๔๔๗ ไร่ หรือร้อยละ ๒๕.๖๓ ของเนื้อที่ทั้งหมด ส่วนดินที่ไม่ค่อยเหมาะสมสำหรับปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์เนื่องจากมีข้อจำกัดรุนแรงในเรื่องสภาพ ภูมิประเทศเป็นเนินเขา ดินตื้นมาก มีเศษหินปะปนในเนื้อดินมากกว่าร้อยละ ๓๕ มีหินพื้นที่โผล่ปะปนในพื้นที่ รวมทั้งมีน้ำแช่ขังนานจนเป็นอันตรายต่อพืช มีเนื้อที่ประมาณ ๒,๐๔๗,๖๗๘ ไร่ หรือร้อยละ ๖๑.๑๕ ของเนื้อที่ทั้งหมด

๒. ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดสุพรรณบุรีมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ และสามารถนำมาใช้ในการ ประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรม ดังนี้

๑) แม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน) เป็นแม่น้ำที่ไหลแยกจากแม่น้ำเจ้าพระยา ในเขต ตำบลท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี แล้วไหลผ่านจังหวัดชัยนาทเรียกว่า แม่น้ำมะขามเฒ่า แล้วไหลเข้าสู่ เขตจังหวัดสุพรรณบุรี ผ่านอำเภอดำเนินสะดวก อำเภอสมาชูก อำเภอสรีประจันต์ อำเภอเมืองฯ อำเภอ บางปลาม้า และอำเภอสองพี่น้อง ช่วงที่ไหลผ่านเขตจังหวัดสุพรรณบุรีเรียกว่า แม่น้ำสุพรรณบุรี จากนั้นไหล เข้าเขตจังหวัดนครปฐม ผ่านอำเภอบางเลน อำเภอนครชัยศรี ช่วงนี้เรียกแม่น้ำนครชัยศรี จากนั้นไหลเข้าเขต จังหวัดสมุทรสาคร เรียกแม่น้ำท่าจีน ตามทางภูมิศาสตร์ การกำหนดชื่อแม่น้ำจะใช้ชื่อที่ปลายน้ำ ดังนั้นแม่น้ำสายนี้ ซึ่งมีถึงสี่ชื่อ จึงได้ชื่อว่าแม่น้ำท่าจีน แม่น้ำท่าจีนมีความยาวประมาณ ๓๐๐ กิโลเมตร กว้างประมาณ ๖๐ เมตร ในช่วงที่ไหลผ่านจังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อถึงฤดูน้ำหลากก็จะเอ่อล้นท่วมบ้านเรือน ไร่นา กระแสน้ำไม่ไหลเชี่ยว ก่อนที่จะมีการสร้างเขื่อนเจ้าพระยา (เขื่อนชัยนาท) และเขื่อนภูมิพล (เขื่อนยันฮี) ในฤดูที่ไม่ใช่ฤดูน้ำหลากคือ ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนตุลาคม น้ำในแม่น้ำจะขึ้นลงตามกำลังหนุนของน้ำทะเล ในสามลักษณะคือ น้ำขึ้น น้ำทรง และน้ำลง แต่หลังจากที่ได้สร้างเขื่อนทั้งสองแล้ว กระแสน้ำจะไหลลงสู่ทะเลอย่างเดียว

๒) ลำห้วยกระเสียว เป็นลำห้วยที่เป็นสาขาสำคัญของแม่น้ำสุพรรณบุรี เป็นสาขา ใหญ่และมีความยาวที่สุดคือ ยาว ๑๔๐ กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่ระหว่างเขาแหลม กับเขาใหญ่เหนืออำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ไหลเข้าสู่จังหวัดสุพรรณบุรี ในเขตอำเภอดำเนินสะดวก ไปบรรจบแม่น้ำสุพรรณบุรีที่บ้านวัง อำเภอสมาชูก ลำห้วยกระเสียวมีลาดเขามาก และมีพื้นที่รับน้ำมากกว่าลำห้วยอื่นๆจึงได้ดำเนินการโครงการ กระเสียว ซึ่งประกอบด้วยเขื่อนเก็บน้ำ เขื่อนทดน้ำ ระบบส่งน้ำ ระบบระบายน้ำ และถนนขนส่ง เริ่มสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ใช้งบประมาณ ๙๒๗ ล้านบาท

เขื่อนเก็บน้ำกระเสียว สร้างระหว่างเขาโล้นกับเขาวังเดือนห้า ในเขตตำบล ด่านช้าง อำเภอด่านช้าง เป็นเขื่อนลูกกรังดินเหนียวแห่งแรกของประเทศไทย ยาว ๔๒๕ เมตร สูง ๓๕ เมตร สันเขื่อนกว้างสุด ๑๗๐ เมตร ระดับสันเขื่อนสูง ๙๒.๕๐ เมตร จากระดับน้ำทะเล

อ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว เก็บกักน้ำได้ ๓๙๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อ่างเก็บน้ำ ยาว ๑๒ กิโลเมตร กว้าง ๗ กิโลเมตร มีพื้นที่รับน้ำฝน ๑,๒๐๐ ตารางกิโลเมตร พื้นที่อ่างเก็บน้ำ ๔๘ ตาราง กิโลเมตร ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปีละ ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร ปริมาณน้ำไหลเข้าอ่างประมาณ ๑๖๘ ล้านลูกบาศก์เมตร

เขื่อนทดน้ำ สร้างปิดกั้นลำห้วยกระเสียวทางใต้เขื่อนห่างออกไปประมาณ ๒๐ กิโลเมตร เพื่อทดน้ำในลำกระเสียวให้มีระดับสูงพอที่จะไหลเข้าคลองส่งน้ำเป็นเขื่อนคอนกรีต ระบายน้ำได้ ๒๖๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

โครงการเขื่อนกระเสียว สามารถส่งน้ำไปช่วยการเพาะปลูกให้สามารถทำนาในฤดูฝนได้ ๑๓๐,๐๐๐ ไร่ และปลูกพืชไร่ในฤดูแล้งได้ ๖๘,๐๐๐ ไร่

๓) คลองจรเข้สามพัน มีต้นน้ำแยกมาจากเทือกเขาจังหวัดกาญจนบุรีไหลเข้าสู่จังหวัดสุพรรณบุรี ทางอำเภออุทุมพร โดยไหลผ่านตำบลอุทุมพร ตำบลกระเจียน ตำบลเจดีย์ อำเภออุทุมพร ตำบลวัดโบสถ์ อำเภอบางปลาม้า ตำบลหัวโพธิ์ ตำบลบางพลับ อำเภอสองพี่น้อง มาสิ้นสุดที่คลองสองพี่น้อง ซึ่งไหลไปบรรจบกับแม่น้ำท่าจีน

๔) แหล่งน้ำธรรมชาติผิวดินอื่นๆ มีแม่น้ำ ห้วย ลำธาร คลอง ๔๑๖ สาย มีหนอง บึง ๖๗ แห่ง มีน้ำพุ น้ำซับ ๑๓ แห่ง สามารถใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภค บริโภค เพื่อทำเกษตรกรรม อาทิ เช่น คลองสองพี่น้อง คลองสาละย คลองบางยี่หวด และคลองบางลี่ เป็นต้น ซึ่งคลองเหล่านี้เมื่อได้รับการพัฒนา ขุดลอก ก็สามารถใช้ประโยชน์ด้านการทำเกษตรกรรม อุปโภค บริโภค และยังใช้เป็นทางระบายน้ำส่วนเกิน ความจำเป็นลงสู่แม่น้ำ ท่าจีนหรือแม่น้ำสุพรรณบุรีอีกด้วย ซึ่งช่วยลดความเสียหายจากภัยธรรมชาติ อันจะเกิดกับผลผลิตทางการเกษตรได้อีกทางหนึ่ง

๕) แหล่งน้ำใต้ดินในพื้นที่ในจังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งชั้นหินที่กักเก็บน้ำบาดาลได้ ๒ ประเภท คือ

น้ำบาดาลในหินร่วน น้ำบาดาลจะอยู่ในช่องว่างของชั้นกรวดทราย และดินเหนียว โดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี มีความหนาแน่นไม่แน่นอน ในบริเวณแถบของแอ่งติดกับแนวเขา หรือ ใกล้เคียง ความหนาจะเฉลี่ยไม่เกิน ๕๐ เมตร เช่นบริเวณในเขตอำเภอด่านช้าง อำเภอเดิมบางนางบวช อำเภออุทุมพร และอำเภอสองพี่น้อง ปริมาณน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ไม่เกิน ๕ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ยกเว้นในบริเวณที่ราบลุ่มน้ำหลากของน้ำสายสำคัญๆ เช่น บริเวณอำเภอเดิมบางนางบวช สามารถพัฒนาน้ำบาดาลได้ในเกณฑ์ ๑๐ - ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ส่วนบริเวณพื้นที่ราบลุ่มตอนกลาง และตอนล่างจะประกอบด้วยตะกอนสะสมของชั้นเหล่านี้มีความหนาแน่น ตั้งแต่ ๕๐ เมตร นอกจากนี้บางพื้นที่อาจได้น้ำที่มีคุณภาพกร่อย หรือเค็ม เนื่องจากบริเวณดังกล่าวเคยเป็นแนวของการรุกคืบของน้ำเค็ม และยังคงมีการสะสมตัวอยู่ในชั้นน้ำ

น้ำบาดาลในหินแข็ง ส่วนใหญ่น้ำบาดาลจะถูกกักเก็บในบริเวณที่เป็นช่องว่างของรอยแตก รอยแยก รอยเลื่อน ในเนื้อหินหรือในบริเวณที่เป็นรอยต่อระหว่างชั้นหิน หรือพื้นที่ที่เป็นโซนของหินผุ น้ำบาดาล ที่กักเก็บอยู่ในช่องว่างของหินจะมากหรือน้อยเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับชนิดและขนาดโครงสร้างของหินนั้นๆ โดยถ้ารอยแตกของหินมีขนาดใหญ่ และต่อเนื่องกันก็จะมีน้ำบาดาลกักเก็บในปริมาณสูง ตรงกันข้ามถ้ารอยแตก ไม่มี หรือรอยแตกมีขนาดเล็กและไม่ต่อเนื่องปริมาณน้ำบาดาลจะน้อย หรือไม่มีเลย (ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำบาดาล)

๓. ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดสุพรรณบุรีมีพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายทั้งหมด ๘๒๕,๑๐๒.๕๒ ไร่ หรือร้อยละ ๒๔.๖๔ ของพื้นที่จังหวัด ซึ่งแบ่งเป็นเขตต่าง ๆ ดังนี้

๑) เขตป่าสงวนแห่งชาติ (กรมป่าไม้) ซึ่งมีที่ตั้งกระจายอยู่ทางตอนเหนือและตะวันตกของจังหวัดในเขตอำเภอด่านช้าง อำเภอหนองหญ้าไซ อำเภออุทุมพร และอำเภอสองพี่น้อง ชนิดของป่า ได้แก่ ป่าทุ่ง ป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ ป่าดงดิบ และป่าสนเขา ไม้ที่มีค่าทางเศรษฐกิจได้แก่ เต็ง รัง มะค่าโมง พะยูง ชิงชัน ประดู่ตะเคียนทอง และยมหอม เป็นต้น เขตป่าสงวนแห่งชาติมีจำนวนทั้งหมด ๗ แห่ง คือ

ป่าองค์พระ-ป่าเขาพระกำ-ป่าเขาห้วยพลู อยู่ในเขตตำบลองค์พระ อำเภอด่านช้าง มีพื้นที่ประมาณ ๔๓๙,๕๐๐ ไร่ สภาพป่าโดยทั่วไปสมบูรณ์ ประมาณร้อยละ ๖๐ ทางราชการได้มอบให้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) เข้าดำเนินการปลูกสร้างสวนป่า หลังจากบริษัทเอกชนที่ได้รับสัมปทาน ทำไม่ออกไปแล้ว

ป่าห้วยขมิ้น-ป่าพุน้ำร้อน-ป่าหนองหญ้าไซ อยู่ในเขตตำบลด่านช้าง ตำบลห้วยขมิ้น ตำบลหนองมะค่าโมง อำเภอด่านช้าง มีพื้นที่ประมาณ ๓๑๘,๕๐๐ ไร่ สภาพป่าเป็นป่าไม้เบญจพรรณ พื้นที่เป็นที่ราบขณะนี้ทางราชการกำลังดำเนินการมอบพื้นที่ทั้งหมดให้กรมส่งเสริมสหกรณ์เข้าดำเนินการ

ป่าทุ่งดินดำ-ป่าเขาตาแก้ว อยู่ในเขตตำบลบ้านไช้ ตอนคา อำเภออุทุมพร มีพื้นที่ประมาณ ๒๑,๐๐๐ ไร่ สภาพทั่วไปเป็นภูเขาเกือบทั้งหมด มีที่ราบอยู่เพียงเล็กน้อย ไม้ที่มีค่าถูกตัดฟันไปหมด คงเหลือแต่ไม้เล็กๆ ไม้ไผ่ ไม้รวก

ป่าเขาตะโกปิดทอง-ป่าเขาเพชรน้อย อยู่ในเขตตำบลจระเข้สามพัน ตำบลหนองโอง อำเภออุทุมพร มีพื้นที่ประมาณ ๑๕,๐๐๐ ไร่ ลักษณะภูมิประเทศและสภาพป่าโดยทั่วไป เช่นเดียวกับป่าเขาทุ่งดินดำ

ป่าบ้านไช้ อยู่ในเขตอำเภออุทุมพร มีพื้นที่ประมาณ ๘,๐๐๐ ไร่ เป็นป่าเตรียมการสงวน ต้นไม้ใหญ่ถูกตัดโค่นไปหมด เหลือแต่ซากไม้เล็กๆ และไม้ไผ่

ป่าสักสระยายโสม อยู่ในเขตตำบลสระยายโสม อำเภออุทุมพร มีพื้นที่ประมาณ ๕๐๐ ไร่ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ มีต้นสักขึ้นอยู่กระจายในพื้นที่ยังประมาณ ๖๐ ไร่ ปัจจุบันได้มอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) เข้าไปดำเนินการปฏิรูปที่ดิน

ป่าโป่งลานทุ่งคอก อยู่ในเขตตำบลทุ่งคอก อำเภอสองพี่น้อง มีพื้นที่ประมาณ ๒๐,๕๐๐ ไร่ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ ไม่มีหนองน้ำ ไม่มีภูเขา สภาพทั่วไปเป็นป่าเสื่อมโทรม ปัจจุบันทางราชการได้มอบพื้นที่ทั้งหมดให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) เข้าทำการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม

๒) เขตอุทยานแห่งชาติ (กรมอุทยานแห่งชาติ พันธ์พืชและสัตว์ป่า) จำนวน ๑ แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติพุเตย อยู่ในเขตอำเภอด่านช้าง ซึ่งประกาศเขตครอบคลุมป่าสงวนแห่งชาติป่าองค์พระ-ป่าเขาพระกำ-ป่าเขาห้วยพลู และป่าห้วยขมิ้น-ป่าพุน้ำร้อน-ป่าหนองหญ้าไซ

๓) เขตห้ามล่าสัตว์ป่า (กรมอุทยานแห่งชาติ พันธ์พืชและสัตว์ป่า) จำนวน ๑ แห่ง คือ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงฉวาก อยู่ในเขตอำเภอเดิมบางนางบวช

๔) เขตวนอุทยาน (กรมอุทยานแห่งชาติ พันธ์พืชและสัตว์ป่า) จำนวน ๑ แห่ง คือ วนอุทยานพุม่วง อยู่ในเขตอำเภออุทุมพร ซึ่งประกาศเขตอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาตะโกปิดทอง-ป่าเขาเพชรน้อย (ที่มา : กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)

๔. ทรัพยากรแร่

จังหวัดสุพรรณบุรี มีแร่ธรรมชาติอยู่หลายชนิด เช่น ดิบุก วุลแฟรม ซีไลต์ แมงกานีส เฟลด์สปาร์ สังกะสี ตะกั่ว เงิน ยิบซัม ดินขาว หินประดับชนิดหินแกรนิต หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง และน้ำมันดิบ เป็นต้น แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณน้อย มีแร่เพียงบางชนิดที่มีศักยภาพเพียงพอในการพัฒนา ได้แก่ ดิบุก วุลแฟรม และหินประดับชนิดหินแกรนิต ซึ่งพบมากบริเวณอำเภอด่านช้าง หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้างพบมากบริเวณอำเภอดูหลวง อำเภอดอนเจดีย์ และอำเภอด่านช้าง และน้ำมันดิบสำรวจพบบริเวณอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอสองพี่น้อง และอำเภอดูหลวง ปัจจุบันมีการพัฒนาทรัพยากรธรณีใช้ประโยชน์ ๓ ชนิด คือ

๑) น้ำมันดิบ ในเขตอำเภอมืองสุพรรณบุรี อำเภอสองพี่น้องและอำเภอดูหลวง และจะมีการเพิ่มจำนวนหลุมขุดเจาะมากขึ้นในอนาคต

๒) หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ในเขตอำเภอดูหลวง อำเภอดอนเจดีย์ และอำเภอด่านช้าง

๓) แร่หินประดับชนิดหินแกรนิต ในเขตอำเภอด่านช้าง

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

- ทิศทางการพัฒนาของพื้นที่และการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม

ทิศทางการพัฒนาของพื้นที่	ทิศทางการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม
ประเด็นที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน เพื่อแข่งขันทางการค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน	ประเด็นที่ ๑ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้ได้รับมาตรฐานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
ประเด็นที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและการกีฬาเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรี	ประเด็นที่ ๒ พัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมโรงงานและเหมืองแร่ ประกอบกิจการอย่างปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยหลักการ BCG Model อย่างยั่งยืน
ประเด็นที่ ๓ การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมสู่ความยั่งยืน	ประเด็นที่ ๓ พัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
ประเด็นที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน	

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. Structure (โครงสร้างองค์กร)	
- หน่วยงานตั้งอยู่ในพื้นที่ สะดวกต่อประชาชน - มีโครงสร้าง กระบวนการทำงาน และการบริหาร จัดการที่ชัดเจน ทำให้สามารถบริหาร ทรัพยากรของหน่วยงานได้อย่างโปร่งใส โดยยึดหลักธรรมาภิบาล	- โครงสร้างอัตรากำลังไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน - บุคลากรตำแหน่งเจ้าพนักงานตรวจโรงงาน เจ้าพนักงานธุรการ เจ้าพนักงานการเงินและการบัญชี เจ้าพนักงานทรัพยากรธรณี ขาดความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
๒. Strategy (กลยุทธ์)	
- หน่วยงานมีการกำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจ ประเด็น ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดที่ชัดเจน	- ชุมชนบางส่วนยังไม่เข้าใจการดำเนินงานในการกำกับอุตสาหกรรม - ยังไม่มีกลยุทธ์รองรับพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง - ตะวันตก หรือ Central Western Economic Corridor: CWEC ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี กาญจนบุรี นครปฐม ที่จะพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำด้านอุตสาหกรรมเกษตร การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม ไฮเทคมูลค่าสูง เชื่อมโยงกับกรุงเทพมหานครฯ และพื้นที่โดยรอบ และ EEC - การควบคุมมลพิษทางน้ำ และอากาศ การจัดการกากอุตสาหกรรมของโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ยังไม่เข้มข้น
๓. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
- ระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว	- ผู้ประกอบการ และประชาชนทั่วไป ยังไม่เข้าใจและบทบาท และภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ซึ่งอาจจะคิดว่ามีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานในพื้นที่เช่นศูนย์ส่งเสริม อุตสาหกรรมภาค เป็นต้น - การนำประโยชน์ของระบบสารสนเทศมาใช้ปฏิบัติงาน ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร - ระบบติดตามประเมินผลมีหลายระบบมากเกินไปซึ่งอาจจะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของข้อมูล จะนำมาประมวลผลต่อไป

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๔. Staff (บุคลากร)	
- บุคลากรมีพื้นฐานการศึกษาดี มีประสบการณ์และรอบรู้สามารถบริหารจัดการปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี - ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ขึ้นพื้นฐานที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง - มีหน่วยงานด้านการวิจัยและสถาบันการศึกษาสามารถรองรับการพัฒนาในด้านต่างๆ	- ระบบถ่ายทอดองค์ความรู้ ประสบการณ์จากรุ่นสู่รุ่นยังไม่มีประสิทธิภาพ - บุคลากรส่วนหนึ่งเป็นอัตราจ้างชั่วคราว ซึ่งจะเกิดความไม่ยั่งยืนต่อหน้าที่การงาน - บุคลากรในหน่วยงานราชการ มีการโยกย้ายทำให้การทำงานไม่เกิดความต่อเนื่อง
๕. Skill (ทักษะ)	
- เจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นอย่างดี	- บุคลากรขาดทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ
๖. System (ระบบทำงาน)	
- มีกฎหมายรองรับในการปฏิบัติงาน - มีกิจกรรมอบรมพัฒนาความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง	- การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีน้อย - ขาดองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและประยุกต์ใช้ AI
๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
- มีการกำหนดค่านิยมเช่นเดียวกับส่วนกลาง	- ยังไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดรูปธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ - ยังยึดติดกับทัศนคติและค่านิยมเดิมของพื้นที่

- ปัจจัยภายใน (Internal Environment)

ปัจจัยภายใน (Internal Environment) มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมสุพรรณบุรี	
จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
S๑. มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตร ขึ้นต้นสามารถรองรับพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ได้แก่ ข้าว อ้อย ข้าวโพด มันสำปะหลัง ปลายสุติ แห้วที่เพียงพอ S๒. ระยะทางไม่ไกลจากกรุงเทพฯ สนับสนุนในการกระจาย สินค้าอุตสาหกรรม S๓. จังหวัดเป็นที่ตั้งของศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม ๔.๐ ระดับ ภูมิภาค (ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๘ กรมส่งเสริม อุตสาหกรรม) ให้บริการทดลอง ทดสอบ ทำให้พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ใหม่ ๆ ด้วยเทคโนโลยีที่แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร S๔. มีหน่วยงานภาครัฐ/สถาบันทางการศึกษา ที่ให้การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมในอนาคต S๕. เป็นจังหวัดที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิถีชีวิต ทำให้เกิดสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนที่หลากหลาย สามารถนำมาเพิ่มมูลค่าได้ S๖. มีความหลากหลายทางชีวภาพ ส่งผลให้พืชผลทางการเกษตรและพืชสมุนไพรเป็นที่รู้จักมากมายและเป็นที่ยอมรับ S๗. สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์หรือ GI (Geographical Indication) ได้แก่ แห้ว ปลายสุติ พัฒนาจนสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ S๘. องค์การณียุเนสโกได้ประกาศให้จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ด้านดนตรีขององค์การณียุเนสโกประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ (ค.ศ. ๒๐๒๓) S๙. มีระบบชลประทานครอบคลุมพื้นที่การเกษตร	W๑. ความเชื่อมโยงและการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมยังไม่เข้มแข็ง W๒. ผู้ประกอบการมีความรู้เรื่อง First S-Curve และNew S-Curve ระเบียบเศรษฐกิจและการพัฒนาสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ รวมทั้ง การบริหารจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ ทันสมัย ไม่เพียงพอ และไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง W๓. เกษตรกรบางส่วนยังขาดความรู้ในการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย จึงทำให้เกิดสารเคมีตกค้างส่งผลกระทบต่อการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่ปลอดภัย W๔. การบูรณาการเชื่อมโยงการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม กับหน่วยงานในพื้นที่และใกล้เคียง ยังไม่เพียงพอและไม่ครอบคลุมในหลายมิติของผู้ประกอบการ W๕. สถานประกอบการบางแห่ง มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมยังไม่เพียงพอ เช่น ไม่ปฏิบัติตาม มาตรการที่กำหนดไว้ในรายงาน EIA และเงื่อนไขแนบท้ายในใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน W๖. ผู้ประกอบการไม่สามารถเข้าถึงงานวิจัยและพัฒนา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจของตนเอง W๗. ปัจจุบันมีการปรับปรุงกฎหมายด้านโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้ผู้ประกอบการยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายใหม่ W๘. ไม่มีห้อง Lab ในการปฏิบัติการตรวจสอบสินค้าเกษตรปลอดภัย W๙. การสื่อสารประชาสัมพันธ์และการพัฒนาระบบสารสนเทศฐานข้อมูลทางอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อเชื่อมโยงการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมยังไม่เพียงพอ W๑๐. จังหวัดสุพรรณบุรี มีแต่ระบบขนส่งทางถนนไม่มีระบบขนส่งทางอื่น เช่น ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ W๑๑. การแปรรูปยังเป็นโรงงานเบื้องต้นยังไม่มีการพัฒนาเพื่อสร้างการแปรรูปขั้นสูง และมีมูลค่าสูง (แปรรูปขั้นที่ ๒)

- การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factor)

เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยใช้หลักการ PEST Analysis ใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Threats)
๑. Politics (การเมือง/นโยบาย/กฎเกณฑ์/กฎหมาย)	
O๑. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการพัฒนา ยกย่องเพิ่มขีดความสามารถแก่ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนอย่างต่อเนื่อง O๒. กรอบการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะเวลา ๒๐ ปีช่วยให้ธุรกิจและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเห็นแนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจน O๓. นโยบายสนับสนุน Start Up เปิดโอกาสให้เกิดผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ธุรกิจที่ทันสมัย เพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ O๔. การพัฒนาแผนจังหวัดกำหนดให้มีการส่งเสริมศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรม ให้ได้มาตรฐาน เพื่อการแข่งขันทางการค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน O๕ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ รวมถึงนโยบายของจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนนี้ด้วย	T๑. มาตรการกีดกันทางการค้า หรือข้อกำหนดตลาดต่างประเทศที่ต่างกันทั้ง EU USA และประเทศอื่นๆ ทำให้ผู้ประกอบการต้องศึกษาให้มากขึ้น และต้องปรับตัวให้ทัน T๒. การประกาศบังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัด และผังเมืองชุมชน อุตสาหกรรมมีข้อจำกัด ต่อการพัฒนาและเขตจัดรูปที่ดิน เพื่อการเกษตร ส่งผลกระทบต่อการ พัฒนา อุตสาหกรรม T๓. นโยบายเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำ ทำให้เป็นภาระต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการ T๔. สถานการณ์โรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ ส่งผลให้การพัฒนาอุตสาหกรรมชะลอตัว ๗๕. ภาวะสงครามส่งผลกระทบต่อต้นทุนทางด้านการผลิต และเป็นอุปสรรค ด้านการนำเข้าและส่งออกสินค้า T๖. พฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงเนื่องจากขาดความเชื่อมั่นสินค้าไม่ตรงตามโฆษณา
๒. Economic (เศรษฐกิจ)	
O๖. สินค้าทางการเกษตรสามารถพัฒนาเป็น Functional Food/ Future Food ซึ่งจะก่อให้เกิดตลาดใหม่และสร้าง มูลค่าเพิ่ม O๗. จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง - ตะวันตก หรือ Central Western Economic Corridor: CWEC โอกาสส่งเสริมเศรษฐกิจจังหวัดด้วยการค้าชายแดน "เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน จังหวัดกาญจนบุรี" O๘. การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก การเติบโตของเศรษฐกิจในประเทศ O๙. ด้านราคาพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน ลดต้นทุนพลังงาน O๑๐. การเข้าถึงแหล่งเงินทุน นโยบายสนับสนุนทางการเงินแหล่งเงินทุนที่หลากหลาย	T๗. ผู้ประกอบการ SMEs เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ยาก T๘. ปรับอัตราค่าจ้างใหม่เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๗ T๙. ภาวะเศรษฐกิจถดถอย อัตราเงินเฟ้อสูง อัตราดอกเบี้ยสูง T๑๐. ความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อ T๑๑. วัตถุดิบมีราคาสูงขึ้นจากภาวะสงครามตะวันออกกลาง T๑๒. ค่าขนส่งปรับเพิ่มขึ้น

๓. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
๐๑๑. กระแสนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจะสร้างโอกาสในเรื่องของ สินค้า/บริการ และการสร้างงานใหม่ๆ ๐๑๒. ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเต็มรูปแบบ ส่งผลให้มีการพัฒนาสินค้าและบริการที่มีความหลากหลายรองรับความต้องการของผู้สูงอายุ ๐๑๓. ผู้บริโภคนิยมซื้อสินค้าที่ดีต่อสุขภาพ (เทรนด์สุขภาพเทรนด์รักโลก) ๐๑๔. SDGs "เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน" การพัฒนาที่สมดุล กันใน ๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) คือ สังคม เศรษฐกิจ และ สิ่งแวดล้อม	T๑๓. ผู้ประกอบการขาดความเข้าใจและข้อมูลในการลงทุนภาคอุตสาหกรรมที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม T๑๔. ผู้จบการศึกษาใหม่ มองหาการทำงานอิสระ ไม่เข้าสู่ตลาดแรงงาน T๑๕. ขาดแคลนแรงงานที่มีประสิทธิภาพ และศักยภาพที่ภาคอุตสาหกรรมต้องการ T๑๖. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้ขาดแรงงานภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม T๑๗. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว
๔. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
๐๑๕. นโยบายของรัฐเอื้ออำนวยต่อการอนุรักษ์และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๐๑๖. เกษตรกรสามารถจำหน่ายคาร์บอนเครดิตจากการเกษตร ๐๑๗. สุพรรณบุรีมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ส่งเสริม อุตสาหกรรมเกษตร	T๑๘. ปัญหามลพิษธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศก่อให้เกิดความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตรและเศรษฐกิจโดยรวม T๑๙. การใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง เสี่ยงต่อการขาดแคลน T๒๐. ผังเมืองและกฎหมายไม่เหมาะสมกับการพัฒนาอุตสาหกรรม เช่น โรงงานแปรรูปควรอยู่ในพื้นที่สีเขียวได้เนื่องจากอยู่ใกล้แหล่งผลิตสินค้าเกษตร T๒๑. การสื่อสารด้านคาร์บอนเครดิตยังไม่ทั่วถึง
๕. Technology (เทคโนโลยีและนวัตกรรม)	
๐๑๘. การขยายตัวองค์ความรู้ด้านนวัตกรรมการเกษตร และ อุตสาหกรรมจากการศึกษาวิจัยที่เพิ่มขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ๐๑๙. เทคโนโลยีการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตและสื่อดิจิทัล มีบทบาทสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ ๐๒๐. เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น AI, Robot เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุน ๐๒๑. เทคโนโลยีชีวภาพ เช่น ปุ๋ยอินทรีย์เคมี พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร	T๒๒. มูลค่าการลงทุนวิจัยทางด้านนวัตกรรมยังอยู่ในระดับต่ำ ต้องซื้อเทคโนโลยีจากต่างประเทศอย่าง ต่อเนื่อง T๒๓. การลงทุนด้านเทคโนโลยีมีมูลค่าสูง T๒๔. การขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีชีวภาพ T๒๕. ขาดการสนับสนุนพัฒนาต่อยอดเครื่องจักรของภาคเกษตรและอุตสาหกรรม T๒๖. ประชาชนไม่ยอมรับเทคโนโลยีการพัฒนาการเกษตรแบบใหม่มีข้อจำกัดกับผลประโยชน์และสิทธิของตน
๖. Stakeholders (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)	
๐๒๒. ผู้บริโภคมีพฤติกรรมในการบริโภคสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยเพิ่มขึ้น ๐๒๓. ภาคเอกชนร่วมพัฒนาส่งเสริมอุตสาหกรรม ๐๒๔. ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงช่องทางทางซื้อทางด้านเทคโนโลยี (Shopee, Social Media)	T๒๗. SMEs ผู้ประกอบการรายย่อย และ OTOP ส่วนใหญ่ ยังไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว T๒๘. มีคู่แข่งทางการค้าเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากเข้าถึงทางด้านเทคโนโลยี

- Tows Matrix

จากการวิเคราะห์บริบทที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดสุพรรณบุรี สามารถนำมาจัดทำมาตรการเชิงกลยุทธ์ ได้ดังนี้

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W-O)
๑. เสริมสร้างศักยภาพด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์สินค้าและผลิตภัณฑ์ ๒. สนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม ๓. ส่งเสริมการนำวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ที่ได้จากการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด มาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ๔. ส่งเสริมและ พัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือของผู้ประกอบการ ๕. ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต และยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์	๑. พัฒนากลไกในการเพิ่มผลผลิตให้ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดและระบบการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒. สนับสนุนเกษตรกร GAP เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและปลอดภัยเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ๓. ส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐกิจภายนอก เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัด ๔. สร้างความเข้าใจ การสื่อสารการให้ความรู้ ระหว่างหน่วยงานราชการต่างๆ กับเกษตรกรภาคเอกชน
มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
๑. พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน ๒. พัฒนาศักยภาพ จากสถานประกอบการที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมจนประสบผลสำเร็จให้กับผู้ประกอบการรายอื่น เพื่อขยายผลการดำเนินงาน ๓. กำกับดูแลสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมและความปลอดภัย ๔. เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของสถานประกอบการ โดยทีมที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	๑. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมการผลิต การจำหน่ายและส่งออกไปยังประเทศอาเซียน ๒. ส่งเสริมการผลิตของ SMEs และวิสาหกิจชุมชนสู่ระบบมาตรฐานความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. ประเด็นปัญหาและความต้องการของพื้นที่ (จากการวิเคราะห์หรือสอบถามจากพื้นที่)

ประเด็นปัญหาและความต้องการ
ประเด็นที่ ๑ เกษตรกรยังขาดความรู้ในการวางแผนการผลิตตามหลักการตลาดนำการผลิต มักคุ้นชินกับการผลิตสินค้าแบบเดิม ยังไม่เห็นความสำคัญของการผลิตที่ปลอดภัย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรกรบางส่วนใช้สารเคมีไม่ถูกต้อง และเกินความจำเป็น เกษตรกรนิยมขายผลผลิตสดผ่านพ่อค้าคนกลาง ไม่มีตลาดสินค้าเกษตรขนาดใหญ่ในพื้นที่ เกษตรกรไม่นิยมแปรรูปสินค้า ภาระหนี้ครัวเรือนสูง
ประเด็นที่ ๒ โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ยังเป็นการแปรรูปสินค้าขั้นต้น ยังไม่สร้างมูลค่าสูงมากนัก ผลิตภัณฑ์ยังเป็นสินค้าทั่วไป ที่มีคู่แข่งจำนวนมาก ยังไม่เป็นที่ต้องการสูงของตลาด ทักษะของแรงงานต่ำ ขาดแคลนแรงงานสายอาชีพ แรงงานสูงอายุ แรงงานมีจำนวนน้อย มีการจ้างแรงงานต่างด้าว ส่งผลกระทบต่อการให้บริการและต้นทุนภาครัฐ
ประเด็นที่ ๓ เกษตรกร/ผู้ประกอบการยังขาดความเข้มแข็งในการรวมกลุ่ม ขาดการเชื่อมโยงกับธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ขาดอำนาจต่อรอง ยังไม่สามารถหาช่องทางการตลาดต่างประเทศได้ในทุก ๆ ผลิตภัณฑ์
ประเด็นที่ ๔ การท่องเที่ยวมีความอ่อนไหวต่อสถานการณ์ไม่ปกติและรายจ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยวต่ำ มีการพึ่งพิงนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นหลัก โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยว ห้องน้ำ ถนน ป้ายบอกทาง ยังมีไม่เพียงพอ
ประเด็นที่ ๕ วิถีความเป็นอยู่ในสังคมเปลี่ยนไป ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่อบอุ่น ประชากรไม่เท่าทันต่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเด็ก ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการพนัน ปัญหายาเสพติด ปัญหาสุขภาพจิต ที่เพิ่มมากขึ้น
ประเด็นที่ ๖ จังหวัดสุพรรณบุรีมีพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งและผลกระทบน้ำท่วมในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ซึ่งเกิดจากปัญหา ด้านการขาดการบริหารจัดการการกักเก็บน้ำเพื่อการใช้ประโยชน์ในพื้นที่และเวลาที่เหมาะสม
ประเด็นที่ ๗ ปัญหาทางด้านฝุ่นควันและมลพิษ PM ๒.๕ จากการเผาวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร และอื่น ๆ

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

รายปี พ.ศ. ๒๕๖๐

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์ “อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สู่ชุมชนยั่งยืน”

๓.๒.๒ พันธกิจ ๑) ส่งเสริมผู้ประกอบการให้ได้รับมาตรฐาน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๒) พัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร โรงงานและเหมืองแร่ ประกอบกิจการอย่างปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยหลักการ BCG Model อย่างยั่งยืน

๓) พัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยี

● เป้าประสงค์

๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม SMEs และวิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร และสินค้าเกษตรแปรรูป

๒. ส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานความปลอดภัย

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนผู้ประกอบการและหรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒. จำนวนผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย

๓. จำนวนใบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๖๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา องค์ความรู้ให้แก่ ผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรม และผู้ผลิต อุตสาหกรรมชุมชน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด -ไม่มี-	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค - โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) - โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาด สมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps) - โครงการการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มี ศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐาน อุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) - โครงการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ	๐.๓๘๑๐ ๐.๐๖๔๖ ๐.๑๘๘๐ ๐.๐๔๗๘ ๐.๔๗๖๕ ^(๑)
	โครงการอื่น ๆ -ไม่มี-	
	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด - โครงการยกระดับการผลิตสินค้าแปรรูปพลาสติกสู่ระบบมาตรฐาน	๐.๙๖๑๗ ^(๒)
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ให้ได้ มาตรฐานและเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - โครงการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ - โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน (มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน) - โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาด สมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps)	๐.๔๗๖๕ ^(๑) ๐.๒๕๘๘ ๐.๑๘๘๐ ๐.๐๖๔๓

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
	- โครงการการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)	
	โครงการอื่น ๆ -ไม่มี-	
กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างศักยภาพด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์สินค้าและผลิตภัณฑ์	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด -ไม่มี-	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - โครงการส่งเสริมและยกระดับเกษตรกรชีวภาพ - โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps)	๐.๔๗๖๕ ๐.๑๘๘๐
	โครงการอื่น ๆ -ไม่มี-	
กลยุทธ์ที่ ๔ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อต่อยอดการพัฒนาธุรกิจ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด -ไม่มี-	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - โครงการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ	๐.๔๓๒๕
	โครงการอื่น ๆ -ไม่มี-	

๒) แนวทางการพัฒนาพื้นที่ ๒ การพัฒนาสถานประกอบการอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยหลักการ BCG Model

- เป้าประสงค์

๑. สถานประกอบการอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ ดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๒. สถานประกอบการมุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนสถานประกอบการเป้าหมายได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินธุรกิจด้วยหลักธรรมาภิบาล ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๒. จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม และเหมืองแร่ที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๓. จำนวนสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ได้รับการกำกับดูแล ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ สนับสนุนให้ ภาคอุตสาหกรรม ประกอบกิจการ ด้วย ความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด -ไม่มี-	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - โครงการพัฒนาสถานประกอบการเครือข่ายความร่วมมือด้าน สิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล - โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT) - โครงการยกระดับสถานประกอบการ เพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรม สู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (NET ZERO EMISSIONS)	๐.๐๗๒๕ - ๐.๐๖๗๑
	โครงการอื่น ๆ -ไม่มี-	
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาศักยภาพสถาน ประกอบการที่ ดำเนินการ ตามหลักธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อมจนประสบ ผลสำเร็จให้กับ ผู้ประกอบการรายอื่น	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด -ไม่มี-	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือ ด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล - โครงการส่งเสริมสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว - โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (NET ZERO EMISSIONS)	๐.๐๗๒๕ - ๐.๐๖๗๑
	โครงการอื่น ๆ -ไม่มี-	
กลยุทธ์ที่ ๓	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด	

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
ส่งเสริมสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง	-ไม่มี-	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม - โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน”	
	โครงการอื่น ๆ -ไม่มี-	

๓) แนวทางการพัฒนาพื้นที่ ๓ พัฒนางค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

● เป้าประสงค์

๑. ขับเคลื่อนนโยบายและแผนระดับต่าง ๆ ไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. พัฒนางค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ความสำเร็จของการดำเนินโครงการที่ได้รับจัดสรรงบประมาณ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๒. ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๓. คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ไม่น้อยกว่า ๘๕ คะแนน

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติราชการไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด -ไม่มี-	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่	0.0120
	โครงการอื่น ๆ -ไม่มี-	

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด -ไม่มี-	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม -ไม่มี-	
	โครงการอื่น ๆ - กิจกรรมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ - กิจกรรมด้านการส่งเสริมคุณธรรมในภาพรวมของหน่วยงาน - กิจกรรมด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ไม่มี ไม่มี ไม่มี

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑) โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เน้นการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาให้เกิดความสมดุล มีศักยภาพและยั่งยืน และการส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาล ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน ผ่านการขับเคลื่อน ๔ มิติ ได้แก่ ๑) ความสำเร็จทางธุรกิจเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ มุ่งให้ผู้ประกอบการมีกำไร ในการดำเนินธุรกิจ ๒) ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวมส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตรและมีความสุข ๓) ความลงตัวกับกติกาสากล ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อโอกาสทางธุรกิจมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนตอบโจทยไทยและประชาคมโลก และ ๔) การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี จึงได้ดำเนินโครงการดังกล่าว เพื่อดำเนินการส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ให้ได้รับการพัฒนา และส่งเสริมผ่านโครงการต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องให้ครบถ้วนทุกมิติ รวมทั้ง ยังช่วยเพิ่มโอกาสและทางเลือกในการบริโภคสินค้า/บริการที่มีคุณภาพในราคาที่เป็นธรรม ช่วยลดรายจ่ายแก่ประชาชน สร้างเสริมเศรษฐกิจชุมชน ให้เกิดการหมุนเวียน ส่งผลให้ชุมชนและสังคมมีความเข้มแข็งอีกทางหนึ่ง นำไปสู่อุตสาหกรรมเหนียวแน่น เศรษฐกิจชุมชน เพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด ให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และจังหวัดสุพรรณบุรี ๒. เพื่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ด้านการใส่ใจในการใช้พลังงานทางเลือก ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารทรัพยากร

	ให้เกิดความคุ้มค่า ด้านการผลักดันนโยบายของภาครัฐในการสร้างการรับรู้การใช้นวัตกรรม ด้านการบูรณาการความปลอดภัยโรงงานร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๔.๑ ผลผลิต - ผลผลิตเชิงปริมาณ ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ ๔.๒ ผลลัพธ์ ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จะได้นำความรู้ประสบการณ์ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพไปใช้ประโยชน์
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ ๒. ประสิทธิภาพภาคอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการได้นำความรู้ ประสบการณ์ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพไปใช้ประโยชน์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เกษตรกรรมยั่งยืน เศรษฐกิจเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดี สังคมมีสุข แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การยกระดับภาคการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดไปสู่สินค้ามูลค่าสูงบนฐาน BCG
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๔ - กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ออกเยี่ยมผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สัมภาษณ์และวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ๒. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ กฎระเบียบ และแนวทางการเชื่อมโยง ๔ มิติ ๓. ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง ๔. ให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน
๙. งบประมาณ	๓๘๑,๐๐๐ บาท (สามแสนแปดหมื่นหนึ่งพันบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

๒) โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานราก ให้นำความรู้และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานราก ผู้ประกอบการ และชุมชนโดยรอบให้สามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี จึงได้จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน ภายใต้โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในพื้นที่ ให้สามารถต่อยอดการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบนำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายและความร่วมมือทางธุรกิจ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจคู่ชุมชน จำนวน ๒๐ คน ๒. ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจคู่ชุมชนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เกษตรกรรมยั่งยืน เศรษฐกิจเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดี สังคมมีสุข แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การยกระดับภาคการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดไปสู่สินค้ามูลค่าสูงบนฐาน BCG
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙ - กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	ส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจคู่ชุมชน
๙. งบประมาณ	๖๔,๖๐๐ บาท (หกหมื่นสี่พันหกร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

๓) โครงการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	ทิศทางการพัฒนาที่สำคัญของโลกในภาคอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร ให้มีความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) มาเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตทางการเกษตรและอาหาร สร้างความยั่งยืนและความมั่นคงทางอาหารของโลก และมุ่งสู่เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) โดยอาศัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่อยอดในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สามารถจำหน่ายได้ในเชิงพาณิชย์ และนำไปสู่การสร้างรายได้ให้แก่เศรษฐกิจฐานราก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ เพื่อยกระดับผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรชีวภาพหรือส่วนเหลือใช้ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้วยเทคโนโลยีชีวภาพให้เป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรชีวภาพหรือส่วนเหลือใช้ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ ๒. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเกษตรชีวภาพให้กับผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ๓. เพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์กับช่องทางการตลาดที่เหมาะสม
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ จำนวน ๑๐ กิจการ ๒. ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาต่อยอดและเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตทางเกษตรชีวภาพให้เป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เกษตรกรรมยั่งยืน เศรษฐกิจเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดี สังคมมีสุข แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การยกระดับภาคการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดไปสู่สินค้ามูลค่าสูงบนฐาน BCG
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙ - กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ถ่ายทอดองค์ความรู้การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเกษตรชีวภาพให้กับผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ๒. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรชีวภาพหรือส่วนเหลือใช้ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้านเทคโนโลยีชีวภาพ
๙. งบประมาณ	๔๗๖, ๕๐๐บาท (สี่แสนเจ็ดหมื่นหกพันห้าร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

๔) โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อรองรับการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน และยกระดับผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน เสริมสร้างให้แต่ละชุมชนใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ให้เป็นที่ยอมรับ เป็นแนวทางเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์จากชุมชนสู่ตลาดผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นหน่วยรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนระดับจังหวัด โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับรองผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อดำเนินการพิจารณาให้การรับรองผลิตภัณฑ์ชุมชนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ๒. เพื่อให้ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและผู้ประกอบการท้องถิ่นได้รับความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นในการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ๓. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ๔. เพื่อประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นมาขอรับรองรับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ขอยื่นขอการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน ๖๐ คำขอ ๒. ผู้ที่ยื่นขอการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ได้รับใบรับรอง จำนวน ๕๐ ฉบับ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ๒. ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและผู้ประกอบการท้องถิ่นได้รับความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้เข้าสู่การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ๓. ผู้บริโภคให้ความเชื่อมั่นในคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เกษตรกรรมยั่งยืน เศรษฐกิจเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดี สังคมมีสุข แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การยกระดับภาคการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดไปสู่สินค้ามูลค่าสูงบนฐาน BCG
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙ - กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ๒. การตรวจติดตามผล
๙. งบประมาณ	๒๕๘,๘๐๐บาท (สองแสนห้าหมื่นแปดพันแปดร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

๕) โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายเดินหน้านำผลักดันผู้ประกอบการ SMEs ให้เติบโต และมีการปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจโลก โดยเชื่อมโยงทุกภาคส่วนร่วมผลักดันและสนับสนุนการดำเนินธุรกิจ SMEs ให้ก้าวผ่านปัญหาอุปสรรค โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จึงได้กำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมเอสหรือ มอก.เอส เพื่อรองรับคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการแก่ผู้ผลิต เพื่อช่วยขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านมาตรฐานมอก.เอส ให้กับภาคธุรกิจด้านการผลิตและด้านการบริการ ๒. เพื่อสร้างความมั่นใจด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการให้กับผู้บริโภค ๓. เพื่อยกระดับผู้ประกอบการให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผู้ประกอบการภาคธุรกิจด้านการผลิตและด้านการบริการได้รับความรู้ด้านมาตรฐานมอก.เอส
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. การรับรอง มอก.เอส โดยการเผยแพร่ให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ SMEs เตรียมความพร้อมในการยื่นคำขอรับการรับรอง มอก.เอส ร่วมตรวจประเมินเพื่อให้การรับรอง ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรับรอง จำนวน ๕ คำขอ ๒. การตรวจติดตามผลภายหลังได้รับการรับรอง จำนวน ๒ ราย ๓. การส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs จำนวน ๓ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เกษตรกรรมยั่งยืน เศรษฐกิจเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดี สังคมมีสุข แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การยกระดับภาคการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตรของ กลุ่มจังหวัดไปสู่สินค้ามูลค่าสูงบนฐาน BCG
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๔ - กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การรับรอง มอก.เอส เผยแพร่ให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ SMEs เตรียมความพร้อมในการยื่นคำขอรับการรับรอง มอก.เอส ร่วมตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรับรอง ๒. การตรวจติดตาม ๓. การส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ๔. บริหารโครงการ
๙. งบประมาณ	๖๔,๓๐๐ บาท (หกหมื่นสี่พันสามร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

๖) โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C Next Steps)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C Next Steps)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	ภาคเกษตร นับเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของคนส่วนใหญ่ในประเทศและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ประเด็นการเกษตร ได้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตร และผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร โดยการให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่กับการสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างรายได้ให้กับประเทศ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ได้เล็งเห็นถึงแนวทางการส่งเสริมและการต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปให้สามารถขยายช่องทางการจำหน่าย เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C Next Steps) ด้วยการส่งเสริมและยกระดับผู้ประกอบการผ่านการนำองค์ความรู้ และแนวคิดการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป ๓. เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจในการผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีผลิตภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	กลุ่มเป้าหมายได้รับองค์ความรู้และการพัฒนาสินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. สมาชิกกลุ่มเกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร/กลุ่มสหกรณ์การเกษตร/ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปที่เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๕ ราย ๒. เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/ฉลากสินค้าจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เกษตรกรรมยั่งยืน เศรษฐกิจเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดี สังคมมีสุข แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การยกระดับภาคการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดไปสู่สินค้ามูลค่าสูงบนฐาน BCG
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๘ - กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เหมาะสม
๙. งบประมาณ	๑๘๘,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นแปดพันบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

๗) โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นให้สถานประกอบการคำนึงถึงหลักการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะอย่างถูกต้องต้องมีการประกอบการอย่างโปร่งใส พร้อมเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเข้าถึงข้อมูล สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อการบริหารจัดการองค์ความรู้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สร้างการมีส่วนร่วมและเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ ๒. เพื่อพัฒนาสถานประกอบการให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนโดยรอบได้อย่างเป็นมิตรและยั่งยืน ๓. เพื่อกระตุ้นให้เกิดกลไกความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประชาชนผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ของรัฐและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. กลุ่มเป้าหมายได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อม จำนวน ๕๐ คน ๒. สถานประกอบการได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาล จำนวน ๑ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม มีเครือข่ายรอบสถานประกอบการ และนำหลักธรรมาภิบาลเป็นหลักพื้นฐานในการดำเนินงานให้เกิดความยั่งยืนและลดข้อร้องเรียนในพื้นที่
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมรู้ความยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๘ - กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การส่งเสริมการประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการสร้างความมีส่วนร่วม ๒. การส่งเสริมธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ
๙. งบประมาณ	๗๒,๕๐๐บาท (เจ็ดหมื่นสองพันห้าร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

๘) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรม
วิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน”

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน”
๒. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบนพื้นฐานของการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การอนุรักษ์ รักษา และฟื้นฟูฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน รวมทั้งสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการที่มุ่งเน้นการปฏิรูประบบการบริหารจัดการแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี จึงได้จัดทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการ กำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน” เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานร่วมบูรณาการกับทุกภาคส่วน
๓. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแล ตรวจสอบ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบจา การประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ประกอบกิจการได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ๓. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนและผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับแร่และร่วมเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังป้องปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับกฎหมายแร่
๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของโครงการ	๑. สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการกำกับดูแล จำนวน ๓๐ ครั้ง ๒. ผู้ประกอบการเหมืองแร่ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายแร่ และมี องค์ความรู้ สามารถประกอบกิจการตามกฎหมายอย่างถูกต้อง จำนวน ๓๐ คน ๓. เจ้าหน้าที่มีองค์ความรู้ และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านเหมืองแร่และอุตสาหกรรม พื้นฐาน จำนวน ๓ ครั้ง
๕. ตัวชี้วัด ความสำเร็จของ โครงการ	ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม มีเครือข่ายรอบสถานประกอบการ และนำหลัก ธรรมาภิบาลเป็นหลักพื้นฐานในการดำเนินงานให้เกิดความยั่งยืนและลดข้อร้องเรียน ในพื้นที่
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมรู้ความยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙ - กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	ภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ฯ
๙. งบประมาณ	๓๖๙,๗๐๐บาท (สามแสนหกหมื่นเก้าพันเจ็ดร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

๙) โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่

๑. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี จึงได้จัดทำโครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และสามารถนำแผนใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินการของหน่วยงานให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติ ๒. เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม ๓. เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมีกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับเชิงพื้นที่
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน ๒ แผน
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙ - กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด
๙. งบประมาณ	๑๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

๑๐) โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ จังหวัดสุพรรณบุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ จังหวัดสุพรรณบุรี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ปัจจุบัน นานาประเทศต่างให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อน ด้วยการตั้งเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเข้าสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ตลอดจนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) อีกทั้งยังมีการเริ่มบังคับใช้ กฎหมาย กฎ ระเบียบ และมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นอีกหนึ่งแรงขับเคลื่อนในการบรรลุเป้าหมายการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อน เช่น การเรียกเก็บภาษีคาร์บอนข้ามแดน (Carbon Border Tax) ที่สหภาพยุโรป ได้มีการดำเนินการตามกลไกการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (EU Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นมา แต่ในทางกลับกันการบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ และมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว อาจกลายเป็นข้อกีดกันทางการค้าที่จะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกโดยตรง หากผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่มีการเตรียมตัวอย่างเหมาะสม ประเทศไทย เป็นหนึ่งในประเทศที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ตามที่ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยมีเป้าหมายไปสู่การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน มุ่งหมายพัฒนา ให้การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูง ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการลงทุนด้านการใช้พลังงานสะอาดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ เพื่อตอบสนองต่อการบังคับใช้กฎหมายเรื่องสิ่งแวดล้อมและการผลิตที่ยั่งยืนที่นานาชาติให้ความสำคัญ โดยเฉพาะกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดรับกับแนวทางการขับเคลื่อนในมิติที่เกี่ยวข้องของประชาคมโลก นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้มีการประกาศเจตนารมณ์ที่จะยกระดับการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่ และด้วยทุกวิถีทาง เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน(Carbon Neutrality) ภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์(Net Zero Greenhouse Gas

	Emission) ภายใน หรือ ก่อนปี ค.ศ. ๒๐๖๕ ณ การประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (COP ๒๖) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยส่งเสริม กำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม จึงจำเป็นที่จะต้อง มีการบูรณาการการดำเนินงานให้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้เป็นอย่างดี เพื่อขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมวิถีใหม่ สร้าง “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประชาคมโลกในการก้าวสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ในอนาคต ในการนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี เล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ รวมทั้งวิสาหกิจชุมชน จึงมีความประสงค์ที่จะดำเนินโครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) เพื่อส่งเสริมและสร้างให้ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ตลอดจนวิสาหกิจชุมชน มีการดำเนินงานอย่างคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวทางของประชาคมโลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน โดยจะดำเนินการในทุกจังหวัดทั่วประเทศ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาให้ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนสามารถประกอบกิจการให้สอดคล้องกับระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ๒. เพื่อพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนให้สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Outputs): ๑. ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนสามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ๒๕ ราย ๒. สถานประกอบการ สามารถพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ เพื่อให้มีสถานประกอบการที่มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๓ กิจการ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น โดยวัดผลจากการจัดทำแบบทดสอบความรู้หลังการเข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐ ๒. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการในการพัฒนาให้มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น ในด้านต้นทุนลดลง และคำนวณปริมาณการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ร้อยละ ๑๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมรู้ความยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	ระยะเวลาดำเนินการ ๑ ปี (ตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒ วัน จำนวน ๒๕ คน ๒. กิจกรรมพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ จำนวน ๓ กิจการ ๓. สรุปผลการดำเนินงาน
๙. งบประมาณ	๖๗,๑๐๐ บาท (หกหมื่นเจ็ดพันหนึ่งร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

๑๑) โครงการพัฒนาและแปรรูปใบอ้อยเหลือทิ้งเป็นเส้นใยสิ่งทอที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดสุพรรณบุรี

๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาและแปรรูปใบอ้อยเหลือทิ้งเป็นเส้นใยสิ่งทอที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดสุพรรณบุรี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นแหล่งปลูกอ้อยโรงงานที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ ในแต่ละฤดูกาลเก็บเกี่ยวจะมีวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร โดยเฉพาะ "ใบอ้อย" เป็นจำนวนมาก ซึ่งเกษตรกรบางส่วนยังคงใช้วิธีการเผา นำมาซึ่งปัญหาฝุ่นควัน PM ๒.๕ และการสูญเสียทรัพยากรไปโดยเปล่าประโยชน์ ประกอบกับกระแสโลกในปัจจุบันมุ่งเน้นไปที่เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-friendly Products) การนำใบอ้อยมาสกัดและพัฒนาเป็นเส้นใยธรรมชาติเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ และการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ (เช่น ผ้าผืน เสื้อผ้า กระเป๋า หรือของตกแต่งบ้าน) จึงเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขัน ลดปัญหาสิ่งแวดล้อม และสร้างรายได้เสริมให้แก่กลุ่มเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อวิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีการสกัดเส้นใยจากใบอ้อยให้มีคุณภาพเหมาะสมต่อการปั่นเป็นเส้นด้ายและทอเป็นผืนผ้า ๒. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องแต่งกายต้นแบบที่มีดีไซน์ทันสมัย ตอบโจทย์ตลาดคนรุ่นใหม่และตลาดสินค้าสิ่งทอรักษ์โลก ๓. เพื่อสร้างรายได้หมุนเวียนให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกอ้อย และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสิ่งทอ/หัตถกรรมในจังหวัดสุพรรณบุรี
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Outputs): • ได้องค์ความรู้/สูตรสำเร็จในการสกัดเส้นใยจากใบอ้อยที่ได้มาตรฐาน • ผลิตภัณฑ์สิ่งทอต้นแบบจากใบอ้อย (เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า หรือของใช้ในบ้าน) อย่างน้อย ๕ ผลิตภัณฑ์ • เกษตรกรและกลุ่มทอผ้า/วิสาหกิจชุมชนได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ คน ผลลัพธ์ (Outcomes): • วิสาหกิจชุมชนมีผลิตภัณฑ์ใหม่ที่สามารถนำไปต่อยอดเชิงพาณิชย์และสร้างรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ • ลดปริมาณการเผาใบอ้อยในพื้นที่เพาะปลูกที่เข้าร่วมโครงการ นำไปสู่การลดมลพิษทางอากาศ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	• จำนวนผลิตภัณฑ์สิ่งทอต้นแบบจากใบอ้อยที่พัฒนาสำเร็จ (เป้าหมาย: ๕ ผลิตภัณฑ์) • จำนวนผู้ผ่านการอบรมที่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง (เป้าหมาย: ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของผู้ร่วมโครงการ) • ระดับความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายต่อการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ (เป้าหมาย: อยู่ในระดับดีขึ้นไป)
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	• สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี และกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑: ในประเด็นยุทธศาสตร์การส่งเสริมเกษตรมูลค่าสูง การใช้นวัตกรรมเพื่อยกระดับสินค้าอุตสาหกรรมชุมชน และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยโมเดล BCG (Bio-Circular-Green Economy) • สอดคล้องกับแผนพัฒนากระทรวงอุตสาหกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๗๐): ในด้านการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้นวัตกรรมเพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร
๗. ระยะเวลา	ระยะเวลาดำเนินการ ๑ ปี (ตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมต้นน้ำ: ศึกษาและพัฒนากระบวนการเตรียมวัตถุดิบ การสกัดแยกเส้นใยใบอ้อยด้วยวิธีทางเคมีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมหรือวิธีทางชีวภาพ ๒. กิจกรรมกลางน้ำ: นำเส้นใยใบอ้อยไปทดลองปั่นผสม (Blended) กับใยธรรมชาติอื่นๆ เช่น ฝ้าย เพื่อเพิ่มความแข็งแรง และนำไปทอ/ถักเป็นผืนผ้าต้นแบบ ๓. กิจกรรมปลายน้ำ: ร่วมกับดีไซเนอร์ในการออกแบบและตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์แฟชั่น/ไลฟ์สไตล์ จัดเวทีอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ชุมชน และจัดกิจกรรมทดสอบตลาด (Market Testing)
๙. งบประมาณ	งบประมาณรวมทั้งสิ้น ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน) (ค่าครุภัณฑ์/อุปกรณ์วิจัยสกัดเส้นใย, ค่าวิทยากรและจัดอบรมชุมชน, ค่าออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ และค่าประชาสัมพันธ์ตลาด)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี (บูรณาการความร่วมมือกับ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ หรือ มหาวิทยาลัยในพื้นที่ เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน/สุพรรณบุรี)

๑๒) โครงการวิจัยและพัฒนาหนังชีวภาพจากเปลือกหั่วเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และผลิตภัณฑ์แฟชั่นยั่งยืน จังหวัดสุพรรณบุรี

๑. ชื่อโครงการ	วิจัยและพัฒนาหนังชีวภาพจากเปลือกหั่วเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และผลิตภัณฑ์แฟชั่นยั่งยืน จังหวัดสุพรรณบุรี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นแหล่งปลูกและแปรรูปหั่วที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ในกระบวนการผลิตหั่วกระป๋องและหั่วสดพร้อมทาน จะเกิด "เปลือกหั่ว" เป็นขยะเหลือทิ้งจำนวนมากหลายตันต่อวัน ซึ่งก่อให้เกิดภาระในการกำจัดและปัญหากลิ่นรบกวนหากจัดการไม่ถูกวิธีเช่นเดียวกัน อุตสาหกรรมแฟชั่นทั่วโลกกำลังตื่นตัวกับวัสดุทดแทนหนังแท้ที่ทำจากพืช (Plant-based Leather) เช่น หนังจากสับปะรด หนังจากเห็ด หรือหนังจากเปลือกแอปเปิ้ล เนื่องจากเปลือกหั่วมีโครงสร้างเส้นใยและสารแทนนินธรรมชาติที่สามารถนำมาขึ้นรูปและปรับปรุงคุณสมบัติทางกายภาพให้มีความเหนียว ยืดหยุ่น และทนทานคล้ายหนังได้ การดำเนินโครงการนี้จึงเป็นการเปลี่ยน "ขยะอัตลักษณ์ชุมชน" ให้กลายเป็น "วัสดุพรีเมียมรักษ์โลก" เพื่อนำไปผลิตเป็นเครื่องหนังทางเลือก ช่วยเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจตามโมเดล BCG และสร้างภาพลักษณ์เมืองแห่งนวัตกรรมสีเขียวให้กับจังหวัดสุพรรณบุรี
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อศึกษาวิจัยและพัฒนาสูตรการขึ้นรูปวัสดุหนังชีวภาพ (Bio-leather) จากเปลือกหั่วให้มีคุณสมบัติความทนทานและผิวสัมผัสที่เหมาะสมต่อการใช้งาน ๒. เพื่อออกแบบและผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องหนังต้นแบบ (Lifestyle & Fashion Accessories) ที่มีเอกลักษณ์จากเปลือกหั่ว ๓. เพื่อสร้างห่วงโซ่มูลค่าใหม่ (New Value Chain) จากขยะเหลือทิ้งในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปของจังหวัดสุพรรณบุรี
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Outputs): • ผืนหนังชีวภาพต้นแบบจากเปลือกหั่วที่มีขนาดและคุณภาพมาตรฐานสำหรับการตัดเย็บ ไม่น้อยกว่า ๕๐ หลา • ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังต้นแบบ (เช่น กระเป๋า, เคสอุปกรณ์ไอที, ของใช้ในโรงแรม) จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คอลเลกชัน • ผู้ประกอบการโอท็อป (OTOP) และนักออกแบบในจังหวัดได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี จำนวน ๔๐ คน ผลลัพธ์ (Outcomes): • เกิดวัสดุทางเลือกใหม่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถลดต้นทุนวัตถุดิบและสร้างความแตกต่างในตลาดแฟชั่นยั่งยืน • ลดปริมาณขยะอินทรีย์ (เปลือกหั่ว) จากโรงงานแปรรูปและชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรีลงอย่างเป็นรูปธรรม
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	• ได้มาตรฐานคุณสมบัติทางกายภาพของหนังชีวภาพจากเปลือกหั่วผ่านเกณฑ์การทดสอบ (เช่น ความทนทานต่อการแรงดึงและการฉีกขาด)

	• ผลิตภัณฑ์ต้นแบบได้รับความสนใจและผ่านการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ • เกิดการจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) ระหว่างโรงงานแปรรูปเห็ด (ผู้ส่งมอบวัตถุดิบ) กับกลุ่มผู้ผลิตเครื่องหนัง
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	• สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ปี ๒๕๖๙-๒๕๗๐: ในการส่งเสริมสินค้า GI และการใช้นวัตกรรมขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) • สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หมายเหตุที่ ๑, ๒, ๗ และ ๑๐: ในการปรับเปลี่ยนภาคการเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูง การสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนที่ลดมลพิษ และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นด้วยอัตลักษณ์ชุมชน
๗. ระยะเวลา	ระยะเวลาดำเนินการ ๑ ปี (ตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ขั้นวิจัยและเตรียมวัตถุดิบ: รวบรวมเปลือกเห็ด นำมาทำความสะอาด อบแห้ง และบดละเอียดเพื่อสกัดเอาเส้นใยและสารยึดเกาะธรรมชาติ ๒. ขั้นขึ้นรูปหนังชีวภาพ: ทดลองผสมเปลือกเห็ดกับพอลิเมอร์ชีวภาพ (Bio-plastic) หรือน้ำยางธรรมชาติ แล้วนำมาเทหล่อและรีดเป็นแผ่นหนัง ปรับปรุงสีสันทันด้วยสีธรรมชาติ ๓. ขั้นแปรรูปและดีไซน์: นำแผ่นหนังเปลือกเห็ดที่ได้ไปทดลองตัดเย็บร่วมกับกลุ่มช่างเครื่องหนัง ขึ้นรูปเป็นผลิตภัณฑ์แฟชั่นและของใช้ในโรงแรมเพื่อทดสอบการใช้งานจริง ๔. ขั้นเผยแพร่และขยายผล: จัดนิทรรศการเปิดตัววัสดุหนังเปลือกเห็ด และจัดอบรมให้ความรู้แก่กลุ่มแม่บ้านและวิสาหกิจชุมชนที่สนใจนำวัสดุนี้ไปตัดเย็บเป็นสินค้าจำหน่าย
๙. งบประมาณ	งบประมาณรวมทั้งสิ้น ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านแปดแสนบาทถ้วน) (ค่าจ้างวิจัยและทดสอบทางห้องปฏิบัติการ, ค่าสารเคมีชีวภาพและวัสดุขึ้นรูป, ค่าออกแบบตัดเย็บผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และค่าจัดนิทรรศการขยายผลเชิงพาณิชย์)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี (บูรณาการความร่วมมือกับ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ/คณะวิทยาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยชั้นนำ และเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกเห็ดสุพรรณบุรี)

๑๓) โครงการยกระดับการผลิตสินค้าแปรรูปพลาสติกสู่ระบบมาตรฐาน

๑. ชื่อโครงการ	ยกระดับการผลิตสินค้าแปรรูปพลาสติกสู่ระบบมาตรฐาน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีเป้าหมาย คือมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม แผนพัฒนาภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ภาคกลาง) มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ที่เติบโตอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูงได้มาตรฐานระดับสากล ๒) ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เป็นจุดหมายการท่องเที่ยวคุณภาพ ๓) พัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตของภาคกลาง แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีเป้าหมายการพัฒนา “เกษตรกรรมยั่งยืน เศรษฐกิจเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดีสังคมมีสุข” ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน เพื่อการแข่งขันทางการค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน มีเป้าประสงค์ ผลผลิต/ผลิตภัณฑ์การเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมยกระดับรายได้ให้กับเกษตรกร
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าแปรรูปพลาสติกสู่ระบบมาตรฐาน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ผู้ประกอบการแปรรูปพลาสติก ได้รับคำปรึกษาแนะนำเพื่อเตรียมความพร้อมขอการรับรองมาตรฐานอย่างน้อย จำนวน ๔ แห่ง ผลลัพธ์ ผู้ประกอบการแปรรูปพลาสติกสามารถนำองค์ความรู้ด้านมาตรฐานไปใช้ในการผลิต เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการแปรรูปพลาสติก ได้รับคำปรึกษาแนะนำเพื่อเตรียมความพร้อมขอการรับรองมาตรฐานอย่างน้อย จำนวน ๔ แห่ง
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	● แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี: ตอบโจทย์ประเด็นยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันภาคเกษตรและการแปรรูป ● แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑: สอดคล้องกับการเป็นฐานการผลิตเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
๗. ระยะเวลา	ระยะเวลาดำเนินการรวม ๑๒ เดือน (ตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย ๒. ส่งเสริมให้คำปรึกษาแนะนำการผลิตสินค้าแปรรูปมาตรฐาน ๓. ประชาสัมพันธ์สรุปผลงานการดำเนินการ
๙. งบประมาณ	๙๖๑,๗๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

**๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการ อก. แผนปฏิบัติการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐**

	แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ อก.	แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรม เศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	เกษตรกรรมยั่งยืน เศรษฐกิจ เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดี สังคมมีสุข	อุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม คู่ชุมชนยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีด ความสามารถธุรกิจ อุตสาหกรรมตามแนวทาง อุตสาหกรรมวิถีนวัตกรรมที่เติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	อุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปรับ โครงสร้างเศรษฐกิจใหม่	การเพิ่มศักยภาพการผลิต สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม ให้ได้มาตรฐาน เพื่อการ แข่งขันทางการค้าและการ พัฒนาที่ยั่งยืน	การพัฒนาขีดความสามารถใน การแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ให้เอื้อต่อการเติบโตของ อุตสาหกรรมวิถีนวัตกรรม สู่ความยั่งยืน	อุตสาหกรรมไทยมีศักยภาพและ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	การพัฒนาการท่องเที่ยวและ การกีฬา เพื่อส่งเสริม อัตลักษณ์ของจังหวัด สุพรรณบุรี	การพัฒนาสถานประกอบการ อุตสาหกรรมและเหมืองแร่ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยหลักการ BCG Model
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กร ดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ	กระทรวงอุตสาหกรรมมีการ ดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและ ได้รับการยอมรับ	การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมภายใต้ การมีส่วนร่วมสู่ความยั่งยืน	พัฒนาองค์กรเพื่อยกระดับการ ให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔			การพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชน	

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี อย่างไรก็ตาม ได้มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม และกรมต่าง ๆ ในกระทรวงอุตสาหกรรม

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

๑. โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ได้ดำเนินโครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ให้ได้รับความรู้ด้านวิชาการ กฎหมาย มาตรการต่างๆ ได้รับบริการคำปรึกษาและแนะนำเฉพาะรายและได้รับการบ่มเพาะผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ การจัดการช่องทางการจำหน่ายสินค้า/บริการ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้ดำเนินการ ดังนี้

๑) กิจกรรมออกเยี่ยม สํารวจและวิเคราะห์การดำเนินการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด มีผู้เข้าร่วม จำนวน ๑๐๘ ราย

๒) กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ กฎระเบียบ และแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติ จัดการฝึกอบรม เรื่อง “จัดการกากของเสียอย่างมืออาชีพ สู่โรงงานสีเขียวด้วย iSingle Form” เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๗ ณ โรงแรมสองพันบุรี อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

๓) กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำ เบื้องต้น และเชิงลึกเฉพาะทางฯ ดำเนินให้คำปรึกษา ระบบ I single มาตรฐานต่างๆ เช่น มผช., มอก.เอส, อย. การดำเนินกิจการ การตลาด ช่องทางจัดจำหน่าย การเชื่อมโยงธุรกิจ แก่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๒๕๕ ราย

๔) กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน ให้ความรู้เรื่องฉลากและบรรจุภัณฑ์ จัดทำฉลากผลิตภัณฑ์ แนะนำอาชีพ แนะนำการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน แก่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๕๕ ราย

๒. โครงการป็นนักรูกิจอุตสาหกรรมคุ่มชน (MIND STAR)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ได้ดำเนินงานโครงการป็นนักรูกิจอุตสาหกรรมคุ่มชน (MIND STAR) ดังนี้

กิจกรรมหลักการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจคุ่มชน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี จัดอบรมระหว่างวันที่ ๒๑-๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ ณ โรงแรมสองพันบุรี ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี สรุปผลการคัดเลือก ๕ ราย ส่งให้ราชบุรี ดังนี้ ๑) บริษัท แอน์ทริช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ๒) บริษัท ภูมิดี ฟูดส์ จำกัด ผลิตภัณฑ์ สินค้า ๓) วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ปลูกข้าวโพดหวานไร่นายก้อง ๔) วิสาหกิจชุมชนบ้านดงธรรมสุพรรณบุรี ๕) บริษัท ซีอีวีกวาทองเจริญ จำกัด ผลิตภัณฑ์ ซีอีวี่ เข้าร่วมอบรมปฏิบัติการเชิงลึกหลักสูตร "ผลิตผลสู่ผลิตภัณฑ์ พัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ มุมมองใหม่" ภายใต้กิจกรรมการพัฒนานักธุรกิจอุตสาหกรรมคุ่มชนต้นแบบ ภายใต้โครงการป็นนักรูกิจอุตสาหกรรมคุ่มชน (MIND STAR) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ในระหว่างวันที่ ๒ - ๓ เมษายน ๒๕๖๘ ณ โรงแรมวิศมา ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี สรุปผลการคัดเลือก ดังนี้ ๑) วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ปลูกข้าวโพดหวานไร่นายก้อง

๓. โครงการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ได้ดำเนินงานโครงการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ ดังนี้

๑. ดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างวันที่ ๓๐ – ๓๑ มกราคม ๒๕๖๘ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ สู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง(HIGH ค่าสูง (HIGH VALUE) ณ โรงแรมศรีอุทอง แกรนด์ อำเภอเมืองฯ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๑๗ กิจการ

๒. วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ดำเนินการจัดกิจกรรม “นำเสนอแนวคิด ร่างต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Draft Prototype) พร้อมแผนธุรกิจของผู้ประกอบการ” ภายใต้ โครงการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ณ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๘ จังหวัดสุพรรณบุรี

๔) กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ประจำจังหวัดสุพรรณบุรี

กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ประจำจังหวัดสุพรรณบุรี

คณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ได้มีมติอนุมัติโครงการสินเชื่อ กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๒ โครงการ

- โครงการสินเชื่อเพื่อเพิ่มขีดความสามารถธุรกิจ (เสียดิตปีก) วงเงิน ๑,๒๐๐ ล้านบาท

ให้สินเชื่อต่อรายไม่เกิน ๑๕ ล้านบาท ดอกเบี้ยร้อยละ ๓ - ๔ - ๕ คงที่ตลอดอายุสัญญา ระยะเวลากู้สูงสุด ๑๐ ปี ปลอดชำระคืนเงินต้น สูงสุดไม่เกิน ๑๒ เดือน

- โครงการสินเชื่อเสริมสภาพคล่องธุรกิจ (คกกระพ้น) วงเงินรวม ๗๐๐ ล้านบาท

ให้สินเชื่อต่อรายไม่เกิน ๕ ล้านบาท ดอกเบี้ยร้อยละ ๕ - ๖ - ๗ คงที่ตลอดอายุสัญญา ระยะเวลากู้สูงสุด ๓ ปี วัตถุประสงค์ เพื่อนำไปใช้ในการเพิ่มสภาพคล่องและเสริมแกร่งให้กับกิจการ

กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้ผลิต ให้บริการ ค้าปลีก หรือค้าส่ง ในกลุ่มอุตสาหกรรม

(๑) SME ที่ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมดีเด่น หรือผ่านการคัดเลือกรอบที่ ๑ ของการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมดีเด่น จากกระทรวงอุตสาหกรรม ในระยะเวลา ๓ ปี ย้อนหลัง นับถึงวันที่ยื่นขอเข้าร่วมโครงการ

(๒) SME ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพจากหน่วยงานของรัฐในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สมาพันธ์เอสเอ็มอีไทย หน่วยร่วมดำเนินการ หรือสถาบันเครือข่ายภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม

(๓) SME ที่ไม่ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมดีเด่น หรือการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ และมีความประสงค์เข้าร่วมการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพตามที่กองทุนกำหนด

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ดำเนินการประชุมคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐประจำจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน ๗ ครั้ง ทั้งนี้ มติที่ประชุมอนุมัติสินเชื่อ จำนวน ๙ ราย วงเงินรวม ๕๙.๐๕ ล้านบาท

๕) โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ดำเนินโครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยดำเนินกิจกรรม ดังนี้

๑. จัดอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบกิจการ อุตสาหกรรมตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ภายใต้หัวข้อการส่งเสริมการประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการสร้างมีส่วนร่วม โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบกิจการที่ดีคู่ชุมชน ด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ ในการป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม วันที่ ๑๓ – ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องขุนไกร โรงแรมสองพันบุรี ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

๒. ศึกษาฐานสถานประกอบการ/เครือข่ายต้นแบบที่ประสบความสำเร็จ ณ บริษัท ไทยน้ำทิพย์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (โค้ก) อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๘

๓. กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (CSR) ร่วมกับ บริษัท น้ำตาลมิตรผล จำกัด ณ ตำบลหนองมะค่าโมง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วยภาคประชาชน ส่วนราชการ สถานประกอบการ รวมจำนวน ๕๐ ราย ในวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๘

๔. กิจกรรมตรวจประเมินสถานประกอบการ บริษัท น้ำตาลมิตรผล จำกัด ตำบลหนองมะค่าโมง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘ โดยคณะทำงานตรวจประเมินธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘

๖) โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน) โดยดำเนินกิจกรรม ดังนี้

๑. กิจกรรมให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

- รับคำขอ/ตรวจสอบสถานที่/เก็บตัวอย่างครั้งที่ ๑	จำนวน ๖๖ คำขอ
- เก็บตัวอย่างครั้งที่ ๒	จำนวน ๔ ตัวอย่าง
- ส่งทดสอบ	จำนวน ๗๐ ชุดตัวอย่าง
- ประเมินผลการตรวจสอบ	จำนวน ๗๐ ชุดตัวอย่าง
- ประชุมให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน	จำนวน ๓ ครั้ง
- ออกใบรับรอง	จำนวน ๖๓ ฉบับ

๒. กิจกรรมการตรวจติดตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

- การตรวจสอบสถานที่ทำ	จำนวน ๒๐ ราย

๗) โครงการสร้าง เสริม เติมทักษะ สู่อาชีพดีพร้อม กิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ "สร้าง เสริม เติมทักษะ สู่อาชีพดีพร้อม"

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ดำเนินโครงการสร้าง เสริม เติมทักษะ สู่อาชีพดีพร้อม กิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ "สร้าง เสริม เติมทักษะ สู่อาชีพดีพร้อม" โดยดำเนินกิจกรรม ดังนี้

ดำเนินการจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ พวงหรีด” เมื่อระหว่างวันที่ ๒๐ – ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ณ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองมะคำโม่ง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี มีผู้เข้าร่วม จำนวน ๓๑ ราย

๘) โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ดำเนินโครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) โดยดำเนินกิจกรรม ดังนี้

๑. การรับรอง มอก.เอส เผยแพร่ให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ SMEs เตรียมความพร้อมในการยื่นคำขอรับการรับรอง มอก.เอส ร่วมตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองฯ ดำเนินการเผยแพร่/ให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการในจังหวัดสุพรรณบุรี มีผู้ยื่นคำขอรับมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส จำนวน ๕ ราย

๒. ตรวจติดตามผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง มอก.เอส แล้ว จำนวน ๑ ราย

๓. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง "การยกระดับศักยภาพ SMEs ขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส" ในวันพุธที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมขุนไกร โรงแรมสองพันบุรี ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

๙) โครงการค่าใช้จ่ายยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C Next Steps)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ดำเนินโครงการค่าใช้จ่ายยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C Next Steps) โดยดำเนินกิจกรรม ดังนี้

๑. กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ "การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร" ภายใต้โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C Next Steps) เมื่อวันที่ ๒๗-๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ณ ห้องขุนศรีวิชัย ชั้น ๒ โรงแรมสองพันบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวนผู้อบรม ๒๙ คน

๒. ดำเนินการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์ ดังนี้

๑. ภูมิติ ฟุตส์ ผลิตภัณฑ์เดิม : หน่อไม้ เป็น ผลิตภัณฑ์ใหม่ หน่อไม้เม่นมะ

๒. โชคดี ไอติมกระทิศ ผลิตภัณฑ์เดิม : ไอติมกะทิ ผลิตภัณฑ์ใหม่ : ไอติมกะทิผสมแห้ว

๓. วิสาหกิจชุมชนสวนกล้วยอยู่ทอง ผลิตภัณฑ์เดิม : มะเขือเทศ ผลิตภัณฑ์ใหม่ : ผงขมิ้นผสมคอลลาเจน

๓. ดำเนินการติดตามการให้คำปรึกษาแนะนำการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๓ ราย

๑๐) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ตามแนวอุตสาหกรรม วิถีใหม่ "เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน"

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ดำเนินโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ "เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน" โดยดำเนินกิจกรรม ดังนี้

๑. การกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่ ในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย ประทานบัตรจำนวน ๒๓ แปลง โรงโม่บด หรือย่อยหิน จำนวน ๑๙ โรง โรงแต่งแร่ จำนวน ๔ โรง ในจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย โรงแต่งแร่ จำนวน ๒ โรง และใบอนุญาตซื้อแร่ ๑ ใบ และในจังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วย ประทานบัตรจำนวน ๑ แปลง และ ใบอนุญาตซื้อแร่ ๑ ใบ

ทั้งนี้ การกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่ ได้ร่วมตรวจ กำกับ ประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม และเฝ้าระวัง คุณภาพสิ่งแวดล้อมของโครงการเหมืองแร่และโรงโม่ บด หรือย่อยหิน และตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองในบรรยากาศ ใน เขตจังหวัดสุพรรณบุรี ร่วมกับสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต ๗ ราชบุรี และกองบริหารสิ่งแวดล้อม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

๒. ครั้งที่ ๑ : เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ นายวิษณุพรรณ พลอยทับทิม อสจ.สุพรรณบุรี เข้าร่วมงานสัมมนา เปิดตัว (Kick Off) โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ประจำปี ๒๕๖๘ และพิธีมอบรางวัลให้แก่สถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ประจำปี ๒๕๖๗ ณ โรงแรมรามารการ์เด้นส์ กรุงเทพมหานคร

ครั้งที่ ๒ : เมื่อวันที่ ๑๕ - ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ นางสาวศุमारิน พูนเพิ่ม เจ้าพนักงานทรัพยากรธรณีชำนาญงาน นางสาวสมณฑา ช้องบ้านโขง นักวิชาการอุตสาหกรรม เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง แนวทางการบริหารแร่ ยุคใหม่ ด้วยการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ภายใต้โครงการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการ ปฏิบัติงานของท้องถิ่นในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เหมืองแร่ ประจำปี ๒๕๖๘ ณ โรงแรมแกรนด์ พาลาสโซ่ พัทยา จังหวัดชลบุรี

ครั้งที่ ๓ : เมื่อวันที่ ๒๒ - ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘ นางสาวแพรวาโพยม แจ่มประเสริฐ นักวิชาการอุตสาหกรรม ปฏิบัติการ การฝึกอบรมหลักสูตร CSR-DPIM Beginnerภายใต้โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรม พื้นฐานให้มีมาตรฐาน ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ประจำปี ๒๕๖๘ ณ โรงแรมเดอะพาลาสโซ่ ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร

๓. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๘ กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จัดสัมมนาโครงการเพิ่ม ประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ "เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน" ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๔๔ ราย (รวมเจ้าหน้าที่ ๘ ราย) โดยกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย ผู้แทน จากหน่วยงานราชการในจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนในอำเภออู่ทอง และผู้ประกอบการเหมืองแร่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ณ โรงแรมโตโฮเทล โฮเทล แอนด์ รีสอร์ท

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี
9 หมู่ 4 ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี
จังหวัดสุพรรณบุรี 72000
โทรศัพท์ 0 3596 9860
[www. suphanburi.industry.go.th/th](http://www.suphanburi.industry.go.th/th)